

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2015

Liahona

**Het gezin:
een proclamatie aan de wereld**
September 1995 – september 2015

**Het traditionele huwelijk
verdedigen en beschermen, p. 12**

**Uw kinderen tot zegen zijn door
uw huwelijk te verbeteren, p. 18**

**De wet van het huwelijk in
ons hart griffen, p. 24**





*'Worden niet vijf
musjes voor twee
penninkjes verkocht?
En niet een van die is
bij God vergeten.'*

*'Ja, ook de haren van
uw hoofd zijn alle
geteld. Wees dan niet
bevreesd: u gaat veel
musjes te boven.'*

Lukas 12:6-7



BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Gezin en gebed**
President Henry B. Eyring
- 7 Huisbezoekboodschap: Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: vol macht en heerlijkheid**

HOOFDARTIKELEN

- 12 De Heer heeft je nú nodig!**
Ouderling M. Russell Ballard
Drie manieren om 'de hele wapenrusting van God' aan te trekken en nu mee te strijden.
- 18 Onze kinderen tot zegen zijn door ons huwelijk te verbeteren**
Lori Cluff Schade
De kwaliteit van uw huwelijk beïnvloedt uw kinderen meer dan u denkt.
- 24 De tempel en de natuurlijke orde van het huwelijk**
Ouderling Bruce C. Hafen
Door de orde van het huwelijk te volgen die God aan Adam en Eva gegeven heeft, kunnen man en vrouw als de Heiland worden.
- 30 De handboeken kerkbestuur: de geschreven gang van zaken**
Ouderling Per G. Malm
Wilt u de plichten van uw roeping leren kennen? Hebt u een vraag over kerkelijk beleid? In de handboeken kerkbestuur staan de antwoorden.

36 Nooit alleen in Sierra Leone

Norman C. Hill
Ondanks hun beproevingen weten deze heiligen der laatste dagen dat hun hemelse Vader hen niet vergeten is.

RUBRIEKEN

- 8 Notities aprilconferentie 2015**
- 10 Ons gezin, ons thuis: Het gebed: geschenk van een moeder**
Anoniem
- 40 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Bezoek van de Heiland**
President Lorenzo Snow

OP DE OMSLAG

Voorkant: foto Cody Bell. Binnenkant vooromslag: foto-illustratie David Stoker. Binnenkant achteromslag: foto Craig Dimond.



48

44 Ik heb de kracht van de verzoening van Jezus Christus gevoeld toen...

Jongvolwassenen vertellen hoe ze de verzoening van de Heiland toegepast hebben om vrede, hoop en kracht te krijgen.

48 De geloofscultuur in Guatemala

Lisa López

Actief in de kerk zijn en met andere heiligen omgaan, is deze jongvolwassene tot zegen.



Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt. Hint: hoe voel je je als je in het Boek van Mormon leest?

50 Echte bekering

Ouderling D. Todd Christofferson

Deze vijf aspecten van bekering kunnen je visie op dit basisbeginsel veranderen.

51 Poster: Zoek het levende water

52 Blijven of gehoorzamen?

Melvin Rondilla

Hij moest kiezen: zijn gezin behagen of de Heer volgen.

54 Je kunt veranderen

David Dickson

Zowel op school als in de rest van je leven hoeft je verleden je toekomstpotentieel niet te bepalen.

56 Niet van de wereld

Hoe kun je het gebod van de Heiland volgen om in de wereld maar niet van de wereld te zijn?

59 Aangestipt

60 Seminarie is de moeite waard!

Wereldwijd brengen jongeren offers om het seminarie te volgen, maar ze zijn het er allemaal over eens dat het de moeite waard is.

62 'Ik ben nu zelf te weten gekomen'

Travis Searle

Het seminarie biedt je nu nóg twee mogelijkheden om je getuigenis te sterken.

64 Onze plek

73



66 Figuren uit het Nieuwe Testament: De verloren zoon

67 Onze leidsters

69 Schitterend idee

70 Lindsays familiepuzzel

Jill Hacking

Lindsays papa legde uit dat familiegeschiedenis net een puzzel is.

72 Quiz over familie verhalen

Carolyn Colton

Je kunt dit spel met je familie spelen en zo meer over je familie verhalen te weten komen.

73 Bijzondere getuige: Hoe kan ik vriendelijk zijn voor anderen?

Ouderling Dallin H. Oaks

74 Anderen helpen maakt gelukkig

Amie Jane Leavitt

William en zijn zussen waren blij toen ze de bladeren in hun tuin aangeharkt hadden, maar toen zagen ze de tuin van de buurman.

76 Tijd voor de Schriften: Het avondmaal: een herinnering aan Jezus

Erin Sanderson

78 Voor jonge kinderen: Een nieuw gevoel

Francislaine Urquidi Farfan Vasser

Toen ze thuis samen in het Boek van Mormon lazen, voelde Gabriel iets wat hij nog nooit gevoeld had!

54

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Joseph W. Sitati

Adviseurs: Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Christoffel
Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Publiciteitsassistent: Lisa Carolina López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy
Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J.
Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygil, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging
contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis)
of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen:
Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars,
Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd),
Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars,
Italiëns, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets,
Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors,
Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans,
Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans,
Tjechisch, Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt
per taal.)

Uitgever: © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten

voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

September 2015 Vol. 115 No. 9. *LIAHONA* (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee voorbeelden.



'Niet van de wereld', pagina 56: u kunt eventueel ouderling Perry's verhaal vertellen over zijn beslissing om bij zakenbijeenkomsten een glas melk in zijn hand te houden. (Zie pagina 57 voor dit verhaal.) Bespreek als gezin hoe u op een creatieve manier wel in maar niet van de wereld kunt zijn. Wat kunt u bijvoorbeeld doen als enkele vrienden een ongepaste film of pornografie willen bekijken? Hoe kunt u reageren als iemand uw geloof in Joseph Smith, het huwelijk of de wet van kuisheid afkeurt? Denk aan het voorbeeld van Christus terwijl u deze vragen als gezin beantwoordt.

'Een nieuw gevoel', pagina 78: lees samen het artikel en bespreek hoe de Heilige Geest tot ons spreekt. Gebruik daarbij Schriftteksten, zoals Galaten 5:22–23 (geeft ons gevoelens van liefde, blijdschap, vrede, geduld, zachtmoedigheid, geloof, hoop); Johannes 14:26 (onderwijst in de waarheid en brengt ons die in herinnering); Alma 19:6 (vervangt duisternis door licht); Moroni 10:5 (openbaart waarheid); LV 6:14–15 (verlicht ons verstand); 8:2–3 (geeft ons ideeën in ons verstand en gevoelens in ons hart). U kunt persoonlijke ervaringen vertellen waarbij u de Heilige Geest gevoeld hebt.

IN UW TAAL

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org. Ga naar [Facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) voor ideeën voor de gezinsavond, hulp bij de zondagse les en inspirerende boodschappen die u met uw vrienden en familieleden kunt delen. [Facebookpagina alleen in het Engels, het Spaans en het Portugees beschikbaar.]

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel

Avondmaal, 76
Bekering, 41, 44, 50,
Bijbel, 59
Boek van Mormon, 78
Dienen, 40, 74
Familie, 4, 12, 18, 24,
70, 72
Familiegeschiedenis, 69,
70, 72
Fatsoen, 59
Gebed, 4, 10, 41, 43, 54

Gehoorzaamheid, 50, 52
Geloof, 10, 36, 48
Heilige Geest, 78
Huwelijk, 12, 18, 24
Jezus Christus, 7, 44, 51,
56, 76, 80
Kinderen, 10, 18
Leiderschap, 30
Nieuwe Testament, 66
Offers, 24
Pornografie, 12

Potentieel, 54
Sabbat, 42
Seminarie, 60, 62
Technologie, 12
Tempels, 24
Vergeving, 44
Verzoening, 44
Voorbeeld, 4, 56
Vriendelijkheid, 73
Zendingswerk, 36, 41



**President
Henry B. Eyring**

Eerste raadgever
in het Eerste
Presidium

Gezin EN gebed

Ik zat eens de hele nacht bij mijn vader aan het bed toen hij over zijn jeugd begon. Hij praatte over de liefde van zijn ouders in moeilijke tijden en over de liefde van zijn hemelse Vader en de Heiland. Ik wist dat hij aan kanker stervende was, dus keek ik er niet raar van op dat hij zijn gevoelens voor zijn hemelse Vader en de liefde en vriendelijkheid van zijn aardse vader soms door elkaar haalde. Mijn vader had vaak gezegd dat hij onder het bidden de glimlach van zijn hemelse Vader voor zich meende te zien.

Zijn ouders hadden hem door hun voorbeeld geleerd te bidden alsof hij met God sprak en hadden gezegd dat God hem in liefde zou antwoorden. Hij had dat voorbeeld tot het einde toe nodig. Toen de pijn intens werd, troffen we hem in de ochtend op zijn knieën bij het bed aan. Hij had de kracht niet om terug in bed te kruipen. Hij vertelde ons dat hij in gebed aan zijn hemelse Vader had gevraagd waarom hij zo moest lijden terwijl hij altijd het goede had nagestreefd. Hij zei dat er een vriendelijk antwoord kwam: ‘God heeft moedige zoons nodig.’

En dus hield hij vastberaden tot het einde toe vol, erop vertrouwend dat God van hem hield, naar hem luisterde en hem zou opbeuren. Hij heeft van jongs af aan geweten dat een liefdevolle God maar een gebed van ons vandaan is.

Daarom heeft de Heer ouders opgedragen: ‘En zij zullen hun kinderen ook leren bidden en oprecht leren wandelen voor het aangezicht des Heren’ (LV 68:28).

Het evangelie van Jezus Christus is hersteld — met het Boek van Mormon en alle priesterschapssleutels die een

gezin kunnen samenbinden — omdat Joseph Smith als jongen in geloof bad. Hij had dat geloof in een liefdevol en gelovig gezin verkregen.

Twintig jaar geleden gaf de Heer gezinnen de volgende raad in ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen: ‘Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op, en in stand gehouden met, de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.’¹

We zijn de ouders van de profeet Joseph Smith enorme dank verschuldigd voor zijn opvoeding. Bij hem thuis waren niet alleen geloof en gebed belangrijk, maar ook bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.

De generaties na u zullen u mogelijk prijzen om het voorbeeld van gebed in uw gezin. U brengt wellicht geen geweldige dienaar van God groot, maar u kunt door uw gebeden en uw getrouwe voorbeeld de Heer Jezus Christus goede en geliefde discipelen helpen voortbrengen.

Van alles wat u zou kunnen doen om de Heer van dienst te zijn, is gebed de kern. Er zijn kennelijk gewone mensen die, wanneer ze bidden, anderen inspireren hun ogen te openen om te zien wie er is. U kunt zo iemand worden.

Bedenk eens wat dat kan betekenen voor wie met u in gezinsgebed neerknielen. Als ze voelen dat u God in geloof aanspreekt, zal hun geloof toenemen om ook met God te spreken. Als u God in gebed dankt voor



zegeningen die ook zij hebben opgemerkt, zal hun geloof toenemen dat God van hen houdt en dat Hij uw gebeden verhoort en hun gebeden zal verhoren. Dat kan in gezinsgebed alleen gebeuren als u dat in persoonlijk gebed keer op keer hebt meegemaakt.

Ik ervaar nog steeds de zegeningen van een vader en moeder die met God spraken. Hun voorbeeld van de macht van gebed in het gezin is de generaties na hen nog steeds tot zegen.

Mijn kinderen en kleinkinderen plukken elke dag de zegeningen van het voorbeeld van mijn ouders. Het

geloof dat een liefdevolle God geboden hoort en verhoort, is aan hen doorgegeven. U kunt dat erfgoed ook in uw gezin aankweken. Ik bid dat u dat zult doen. ■

NOOT

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.

STILSTAAN BIJ HET TWINTIGJARIG BESTAAN VAN DE PROCLAMATIE OVER HET GEZIN

Het gezin: een proclamatie aan de wereld' zet beginselen uiteen die in deze tijd net zo relevant zijn als toen zij op 23 september 1995 voor het eerst werd uitgesproken. Nodig de leden van de gezinnen waar u op huisonderwijs gaat als volgt uit om bij het twintigjarig bestaan van de proclamatie stil te staan:

1. Vraag welke beginselen in de proclamatie bijzondere betekenis voor hen hebben. (Zie hoe president Eyring dat doet met het gebed in de bovenstaande boodschap.)
2. Bespreek hoe elk beginsel hun nu en in de toekomst tot zegen kan zijn.
3. Stel specifieke doelen om die beginselen met hun leven te verweven en met anderen te delen.

Werken aan het gebed

President Eyring leert ons dat je familie door jouw hechte band met je hemelse Vader gezegend kan worden. Je kunt je band met Hem verbeteren door je gebeden te verbeteren! Hier volgen enkele ideeën om dat te doen:

Denk voordat je met bidden begint even na over wat je wilt zeggen. Denk na over vragen die je hebt of dingen die je dwarszitten — je kunt ze zelfs opschrijven zodat je ze niet vergeet. Gebruik die tijd om los te komen van de dagelijkse commotie zodat je openstaat voor de subtiele indrukken van de Heilige Geest. Als je gedachten onder het bidden vaak afdwalen, probeer je dan voor te stellen dat je hemelse Vader naar je luistert. Wees specifiek. Neem aan het eind van je gebed ook een paar minuten de tijd om de ingevingen van de Geest op te merken. Je zou je indrukken in je dagboek kunnen opschrijven.

Bedenk dat bidden een 'vorm van werken' is (zie Bible Dictionary in de Engelstalige bijbeluitgave van de kerk).

Maak je dus geen zorgen als het oefening vergt of als je er moeite mee hebt! Jouw moeite om te bidden kan tussen jou en God een band smeden die generaties na jou tot zegen zal zijn.



Hemelse Vader
HOORT
JE
GEBEDEN

Hij houdt van je.
Hij weet wie
je bent.

President Henry B. Eyring,
eerste raadgever in het Eerste Presidium,
'Voortdurende openbaring', *Liahona*, november 2014, 73.

KINDEREN

Een herinnering om te bidden

President Eyring leert ons dat bidden in het gezin belangrijk is. Jij kunt in jullie gezin een voorbeeld zijn door elke dag te bidden. Je kunt de andere gezinsleden er ook aan herinneren om elke dag samen te bidden. Knip de kaart hiernaast uit en plaats die ergens waar iedereen in het gezin hem ziet. Zo word je er altijd aan herinnerd dat je hemelse Vader graag iets van je hoort!



Bestudeer dit materiaal onder gebed om te bepalen wat u het beste kunt bespreken. Hoe zal uw begrip van de goddelijke eigenschappen van de Heiland uw geloof in Hem vergroten en is het hen over wie u door huisbezoek waakt tot zegen? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: vol macht en heerlijkheid

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over goddelijke eigenschappen van de Heiland.

In de Schriften staat: ‘[Jezus Christus] ontving alle macht, zowel in de hemel als op aarde, en de heerlijkheid van de Vader was met Hem’ (LV 93:17). Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat de Heiland door zijn macht de hemelen en de aarde schiep, wonderen verrichtte en zijn lijden in Gethsémané en op Golgotha doorstond.¹ Als we dat begrijpen, neemt ons geloof in Christus toe en worden we sterker.

Als we tempelverbonden sluiten en ze naleven, zegent de Heer ons met zijn macht. Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente heeft gezegd: ‘Verbonden naleven versterkt ons, wapent ons met macht en beschermt ons. [...] Onlangs heb ik er een nieuwe vriendin bij gekregen. Zij getuigde dat ze



zich, nadat ze haar tempelbegifting had ontvangen, gesterkt voelde met de macht om verleiding [...] te weerstaan.’²

Nephi heeft over de macht van verbonden getuigd: ‘Ik, Nephi, [zag] de macht van het Lam Gods, dat die neerdaalde op [...] het verbondsvolk des Heren, [...] en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid’ (1 Nephi 14:14).

Aanvullende Schriftteksten

Jeremia 51:15; Openbaring 1:6; Jakob 4:6–7; Mosiah 3:17

NOTEN

1. Zie M. Russell Ballard, ‘Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid’, *Liahona*, mei 2013, 18.
2. Linda K. Burton, ‘De kracht, vreugde en liefde van het naleven van verbonden’, *Liahona*, november 2013, 111.

**geloof,
gezin, hulp**



Uit de Schriften

Vol mededogen voor Martha en Maria wekte Jezus Christus hun broer Lazarus uit de dood op, door de macht van God die in Hem was.

Jezus arriveerde bij Martha en Maria toen Lazarus al vier dagen in het graf lag. Ze gingen naar het graf van Lazarus en Jezus liet de steen van de ingang wegnemen. Jezus zei tegen Martha: ‘Heb ik u niet gezegd dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zult zien?’ Vervolgens bad Hij tot God de Vader en ‘riep Hij met een luide stem: Lazarus, kom naar buiten!’

‘En de gestorvene kwam naar buiten, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken.’ (Zie Johannes 11:1–45.) De Heiland gebruikt zijn macht om ons te verlossen en ons kracht te geven. Ons geloof in Hem zal toenemen als we onthouden dat Hij vol macht en heerlijkheid is.

Ter overweging

Hoe geeft de macht van God óns macht en heerlijkheid?

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2015

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Met dit artikel (en de conferentienotities in volgende uitgaven) kunt u recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen en andere kerkleiders in de algemene aprilconferentie van 2015 nader bestuderen en toepassen.

LEERSTELLIG ACCENT



In het huwelijk geloven

‘Als het gaat om de volgende generatie grootbrengen, heeft niemand ooit iets beters kunnen bedenken dan het huishouden met getrouwde ouders en kinderen. [...]

‘We moeten af en toe weer door-drongen raken, zoals mij in Rome gebeurde, van het heerlijke, geruststellende en troostende feit dat het huwelijk en gezin voor de meeste mensen nog steeds de aspiratie en het ideaal vormen, en dat we in die opvatting niet alleen staan. Het is nog nooit zo moeilijk geweest om een praktische

balans te vinden tussen werk, gezin en persoonlijke behoeften als tegenwoordig het geval is. Als kerk willen wij al het mogelijke in het werk stellen om sterke huwelijken en gezinnen te scheppen en te steunen.’

Ouderling L. Tom Perry (1922–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Waarom huwelijk en gezin ertoe doen — overal ter wereld’, *Liahona*, mei 2015, 41, 42.

Zie Boyd K. Packer, ‘Het plan van geluk’, 26; Linda K. Burton, ‘Samen naar grote hoogte stijgen’, 29; en D. Todd Christofferson, ‘Waarom een huwelijk, waarom een gezin’, 50, voor meer leerstellingen over het huwelijk.

PROFETISCHE BELOFTE



Gods genade staat iedereen ter beschikking

‘Gods genade is onze grote en eeuwige hoop.

‘Door het offer van Jezus Christus bevredigt het plan van barmhartigheid de eisen van de gerechtigheid en verschaft het de mensen “de middelen [...] waar-door zij geloof tot bekering kunnen hebben” (Alma 34:15).

‘Al waren onze zonden rood als scharlaken, zij kunnen wit als sneeuw worden. Omdat onze geliefde Heiland “Zich [heeft] gegeven als een losprijs voor allen” (1 Timotheüs 2:6) kunnen wij toegang krijgen tot zijn eeuwig koninkrijk. [...]

‘Gods genade staat allen die een gebroken hart en een berouwvolle geest hebben nu en voor altijd ter beschikking. [...]

‘Ik bid dat wij God onze liefde en dankbaarheid voor de gave van zijn oneindige genade zullen tonen door zijn geboden te onderhouden en vreugdevol “in een nieuw leven [te] wandelen” (Romeinen 6:4).’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘De gave van genade’, *Liahona*, mei 2015, 108, 110.

ANTWOORDEN VOOR U

Elke conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. Gebruik uw conferentie-uitgave van mei 2015 of bezoek conference.lds.org om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- Ik geloof in de verzoening van Jezus Christus, maar hoe doe ik een beroep op haar kracht? Zie Dale G. Renlund, 'Heiligen der laatste dagen blijven het proberen', 56.
- Hoe worden zendelingen aan een zendingsgebied toegewezen? Wat kan ik doen om de overgang van zendeling

naar teruggekeerde zendeling te maken? Hoe zijn het seminarie en instituut mij tot zegen? Zie M. Russell Ballard, 'De beste generatie jongvolwassenen', 67.

- Hoe kan ik een betere vader worden? Zie Larry M. Gibson, 'Het vaderschap: onze eeuwige bestemming', 77.
- Wat zijn de unieke zegeningen van het sterfelijk lichaam en het leven op aarde? Zie Joseph W. Sitati, 'Wees vruchtbaar, vermenigvuldig u en onderwerp de aarde', 126.



GOEDE VERHALEN UIT DE CONFERENTIE

Wat trekt nu meer onze aandacht dan een goed verhaal? Hierna volgen vier van de vele verhalen uit de conferentie.

- Waarom weet zuster Yazzie uit de ring Chinle in Arizona (VS) niet hoeveel kleinkinderen ze heeft? Zuster Yellowhair geeft het verrassende antwoord. — Zie Carole M. Stephens, 'God geeft ons een gezin', 11.
- Het opvallende verhaal over Marie Madeline Cardon, een jonge vrouw die in 1850 in de Alpen in Noord-Italië haar mormoonse geloof tegen een bende verdedigde, is er een van moed. Ze is een voorbeeld voor ons. — Zie Bonnie L. Oscarson, 'Verdedigsters van de Proclamatie over het gezin', 14.
- Lees hoe vastengaven de familie Turay in 1991 tijdens een burgeroorlog in Sierra Leone tot zegen waren. — Zie Henry B. Eyring, 'Is dit niet het vasten dat Ik verkies?', 22.
- Dit verhaal van moed, hoop en het licht volgen, heeft het nieuws gehaald, maar de boodschap ervan is eeuwig op ons van toepassing. — Zie L. Whitney Clayton, 'Kies ervoor om te geloven', 36.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

HET GEBED: GESCHENK VAN EEN MOEDER

Anoniem

Hoewel mijn zoon opstandig was, ben ik altijd voor hem blijven bidden.

Ik heb nog nooit zo hard gebeden als toen een van mijn zoons zeven-tien werd. Hij begon het evangelie in twijfel te trekken, was soms opstandig en wilde niet luisteren. Mijn man en ik drongen erop aan dat hij naar de kerk zou gaan, maar dat weigerde hij vaak. We hielden gezinsavond, lazen in de Schriften en baden samen, maar hij koos er vaak voor om er niet aan deel te nemen. Ik ben ontelbare keren in gebed neergeknield om onze hemelse Vader te vragen zijn hart te raken en hem op het rechte pad te houden.

In de daaropvolgende twee jaar had hij veel ups en downs. De leiders van de kerk steunden me en praat-ten met hem, maar niets leek te werken. Uiteindelijk ging hij op zichzelf wonen.

Ik ben al die tijd voor hem blijven bidden. Soms was mijn man het beu en zei: 'Laat hem toch. Hij heeft zijn morele keuzevrijheid.' Maar ik antwoordde telkens: 'Nee. Ik geef de hoop niet op.'

Na een tijdje kwam onze zoon bij ons langs. Hij vroeg me om vergeving en zei: 'Mama, ik wil weer thuis komen wonen.' Mijn man en ik waren op onze hoede, maar bespraken het en stemden toe. Toen hij weer thuis was, zagen we dat hij vastberaden

was om te veranderen. Hij werd actief in de kerk en ging naar activiteiten. Hij werd later als jeugdwerkleerkracht geroepen, wat hij heel bijzonder vond.

Op een dag hing ik een poster uit de *Liahona* op, met de tekst: 'Laat twijfels en zorgen je er niet van

UW KIND HELPEN

Kinderen die afdwalen, hebben keuzevrijheid en reageren misschien niet op de ingevingen van de Geest, maar het evangelie biedt u veel manieren om hen te helpen:

- Overleg met uw huwelijkspartner en andere kinderen.
- Sterk uzelf geestelijk zodat u in geloof en liefde kunt handelen, niet uit angst.
- Zorg dat u ontvankelijk bent voor persoonlijke openbaring, waarmee u uw kind kunt helpen.
- Wees een goed voorbeeld van een volgeling van Jezus Christus.
- Uit uw liefde voor uw kind in woord en daad.
- Nodig hem of haar uit om thuis aan de evangeliestudie deel te nemen en betrek hem of haar bij gezinsvakanties en -projecten, en bij activiteiten op feestdagen.
- Geef het nooit op.



DE INVLOED VAN OUDERS

'Ouders die hun tempelverbonden eren [zijn] in een positie om grote geestelijke invloed op hun kinderen uit te kunnen oefenen. De getrouwe leden van de kerk kunnen troost putten uit de gedachte dat zij, door de inspiratie van de Heilige Geest en de voorrechten van het priesterschap, aanspraak op de beloften van goddelijke leiding en macht kunnen maken bij de inspanningen die zij doen om hun kinderen de zegeningen van het heil en de verhoging te laten welgevalen.

'[...] Een dergelijke invloed kan de morele keuzevrijheid van een kind niet terzijde schuiven, maar kan het wél uitnodigen en wenken. Uiteindelijk zal een kind zijn of haar morele keuzevrijheid moeten gebruiken en in geloof moeten reageren, zich met een volmaakt voornemen van hart moeten bekeren en in overeenstemming met de leringen van Christus moeten handelen.'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Getrouwe ouders en opstandige kinderen: hoop houden, maar misverstanden opheffen', *Liahona*, maart 2014, 19.

weerhouden een voltijdzending te vervullen.¹ De poster hing een paar maanden in zijn slaapkamer. Op een dag vertelde hij me plots: 'Mama, ik wil aan het eind van het jaar op zending.' Dat was fantastisch. Mijn man en ik huilden tranen met tuiten, en natuurlijk steunden we hem in zijn voorbereiding op de tempel en zijn zending. Ik bleef bidden en dankte mijn hemelse Vader omdat Hij het hart van mijn zoon geraakt had.

Toen hij een tijdje op zending was, vertelde hij me in een brief: 'Mama, ik heb dankzij u een sterk getuigenis van het gebed. Ik weet dat u de hele tijd voor me hebt gebeden, en nu ben ik

op zending omdat de Heer mijn hart geraakt heeft, niet omdat ik zo goed ben. Bedankt, mama. Vertel de zusters over dit beginsel dat mijn leven veranderd heeft.'

Mijn zoon heeft inmiddels een eervolle zending vervuld en aan een wonderbaar werk meegewerkt. Ik ben mijn hemelse Vader dankbaar dat Hij al die jaren naar mijn gebeden geluisterd heeft en het hart van mijn zoon geraakt heeft, waardoor hij weer op het rechte pad gekomen is. ■

De auteur woont in Guatemala.

NOOT

1. Zie 'Neem de volgende stap', *Liahona*, juni 2009, 31.



**Ouderling
M. Russell Ballard**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

DE HEER HEEFT JE **nú** NODIG!

*Als apostel van de Heer
nodig ik jullie uit om je
met 'de hele wapenrus-
ting van God' te bekle-
den en je in de strijd te
werpen.*

De wereld waarin we nu leven, is in zijn wetten en gebruiken met grote snelheid afstand aan het nemen van de leringen van Christus. Als gevolg daarvan is Satan dag en nacht aan het werk om Gods zoons en dochters in de war te brengen. Hij wil de uitverkorenen afleiden van de vervulling van hun plicht en het ontvangen van een volheid van de zegeningen van de Heer.

Satan wil dat je ophoudt met de goede gewoonten die je thuis, in het seminarie, het instituut en op zending hebt geleerd — zoals dagelijkse Schriftstudie, dagelijks bidden, wekelijks waardig van het avondmaal nemen en oprecht gemeend dienstbetoon verlenen. Hij wil ook dat je in de cruciale strijd die nu gaande is aan de zijlijn staat.

Bedenk dat we in oorlog zijn — maar geen oorlog met geweren en kogels. Toch is het echt een oorlog, met veel slachtoffers. De oorlog is in feite een voortzetting van de vorige, die in het voorsterfelijk bestaan begon.

Paulus heeft ons uitgenodigd: 'Bekleed u met de hele wapenrusting van God.' Hij heeft gezegd: 'Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten' (Efeze 6:11–12).

Als apostel van de Heer Jezus Christus nodig ik jullie uit om je met 'de hele wapenrusting van God' te bekleden

en je in de strijd te werpen, net zoals de zoons van Helaman dat zoveel jaren geleden deden. Wacht niet tot je bent getrouwd of aan de loopbaan van je leven bent begonnen of op leeftijd bent. De kerk heeft onze jongeren nú nodig. De Heer heeft je nú nodig!

Je herinnert je vast dat tweeduizend jonge soldaten 'een verbond aan[gingen] om voor de vrijheid der Nephieten te vechten' (Alma 53:17). De kerk heeft tegenwoordig jonge strijders nodig die een verbond zijn aangegaan 'om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen [...] als getuige van God op te treden' (Mosiah 18:9).

Jonge vrouwen en jonge mannen zijn de hedendaagse dochters en zoons van Helaman. Moge dit net als van hen ook van jullie gezegd worden: 'Op dat tijdstip werden zij [...] een grote steun' (Alma 53:19).

Pornografie bestrijden

Jullie moeten je bij ons voegen in de strijd tegen pornografie. Er is sprake van een verschrikkelijke plaag die zich over de wereld verspreidt.

Meer dan honderdtachtig jaar geleden heeft de Heer zijn gezondheidswet geopenbaard en voor het gebruik van tabak gewaarschuwd (zie LV 89). Veel mensen luisterden naar de waarschuwing van de Heer, maar veel meer mensen luisterden niet. Destijds, of zelfs toen ik jullie leeftijd had, wist niemand wat de



langetermijnevolgen van roken waren. En nu, na tientallen jaren wetenschappelijk onderzoek, weten we welke rol roken speelt bij longkanker en andere dodelijke aandoeningen. Het woord van wijsheid was een bescherming en een zegen.

En zo heeft de Heer ons in deze tijd ook gewaarschuwd voor de gevolgen van pornografie. Miljoenen mensen luisteren trouw naar de raad van de Heer, maar talloze anderen niet. Beste vrienden, we hoeven geen honderdtachtig of zelfs tien jaar te wachten om te ontdekken wat de vernietigende gevolgen van pornografie zijn. Wetenschappelijk onderzoek in deze tijd heeft uitgewezen dat pornografie jongvolwassenen op diverse manieren ernstig beschadigt en hun kansen op een liefdevolle en blijvende huwelijksrelatie verkleint.

Onderzoek heeft uitgewezen dat frequent gebruik van pornografie tot obsessief gedrag kan leiden en de hersenen zo kan veranderen dat iemand in een verslaving verstrikt raakt. Bovendien is uit onderzoek gebleken dat pornografie onrealistische verwachtingen schept en verkeerde informatie geeft over gezonde menselijke intimiteit.

Maar het meest verraderlijke is dat je leert om mensen als voorwerp te zien die je zowel emotioneel als lichamelijk kunt geringschatten en respectloos kunt gebruiken.

Een ander aspect van pornografie is dat er doorgaans sprake van heimelijkheid is. Gebruikers houden vaak verborgen dat ze zich ermee bezighouden, of op zijn minst bagatelliseren ze het voor iedereen, inclusief hun huwelijkspartner of geliefde. Onderzoek heeft uitgewezen dat als mensen op deze manier iets verbergen — als ze iets doen waar ze niet trots op zijn en dit verborgen houden voor hun familieleden en vrienden — dit niet alleen hun relaties schaadt en ze zich eenzaam voelen, maar dat ze ook meer geneigd zijn gedeprimeerd en neerslachtig te raken, en dat hun gevoel van eigenwaarde wordt aangetast. Stiekem gedrag schaadt vertrouwen.

We moeten pornografie mijden omdat ze dodelijk is. Ze doodt oprechte, liefdevolle menselijke relaties — ze vernietigt huwelijks- en gezinsbanden. Ze vernietigt de geest van degene die er gebruik van maakt, net zo zeker als het dodelijkste gif lichaam en geest doodt.

Laat je niet misleiden. Denk niet dat je, als je eenmaal op zending gaat of trouwt, zomaar een eind kunt maken aan dit verslavende gedrag. Als je er al mee bezig bent, als je in deze gewoonte verstrikt bent geraakt, roep dan meteen geestelijke hulp in. Met de hulp van de Heiland kun je pornografiegebruik overwinnen. Wacht daar niet mee! Ik

smeek je om er bij weg te blijven! Op LDS.org vind je veel informatiebronnen waarmee je de duistere pornografische beelden kunt wegvagen.

We leven in een moeilijke tijd — maar niet moeilijker dan de tijd van Helaman en zijn jonge soldaten, die pal stonden voor de verdediging van hun familie en de kerk. Het wordt tijd dat jullie je bij de andere rechtschapen en toegewijde jonge mannen en jonge vrouwen voegen om strijd tegen pornografie te leveren.

De leer van het huwelijk

Ik wil jullie duidelijk maken wat het standpunt van de kerk inzake het huwelijk is, zoals onze hemelse Vader ons dat in de Schriften en in ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ uiteengezet heeft. In dat geïnspireerde document staat: ‘Het gezin is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgeefte met volledige trouw eren.’¹

Apostelen hebben de opdracht om als wachters op de toren te staan, om ‘de vijand [te zien] terwijl die nog veraf [is]’ (LV 101:54) en om in de leringen van Christus te onderwijzen. Jullie weten allemaal dat de traditionele definitie van het huwelijk tegenwoordig onder vuur ligt. Er zijn mensen die de discussie daarover in de sfeer van de burgerrechten getrokken hebben. Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben het standpunt van de kerk en de leer van Gods doeleinden en zijn plan voor zijn geestkinderen om het sterfelijk leven mee te maken, dat essentieel is voor ons eeuwige leven, uitgelegd.

Ik citeer uit een verklaring aan kerkleiders in 2014 en vraag je die goed te lezen:

‘Aanpassingen in de burgerwet zullen en kunnen de zedelijke wet van God niet veranderen. God verlangt dat wij zijn geboden steunen en onderhouden, ongeacht de afwijkende opinies en trends in de maatschappij. Zijn wet van kuisheid is duidelijk: seksuele omgang is alleen toegestaan tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn. We verzoeken u dringend om de leer in “Het gezin: een proclamatie aan de wereld” door te nemen en de leden erin te onderrichten.’

De verklaring gaat als volgt verder:

‘Net als zij die voorstander van het homohuwelijk zijn, dienen ook zij die ertegen zijn hoffelijk behandeld te worden. [...]’



'Als lid van de kerk behoren we in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen en de grote zegeningen te belichten die voortvloeien uit gehoorzaamheid aan Gods geboden, maar ook de gevolgen van het negeren ervan. We vragen u om te bidden dat het hart van alle mensen op aarde verzacht mag worden voor de waarheden van het evangelie, en om wijsheid voor wie belangrijke beslissingen moeten nemen die cruciaal zijn voor de toekomst van de maatschappij.'²

Ik weet dat jullie de Heer liefhebben en dat jullie zijn profeten steunen, maar ik weet ook dat sommigen onder jullie misschien wat in de war zijn aangaande de vele implicaties van de beslissing van de kerk om Gods geopenbaarde plan voor zijn kinderen te steunen.

Ik weet ook dat sommige van onze jongeren het moeilijk vinden om de leer aangaande het gezin en het huwelijk uit te leggen aan anderen en zich toch vriendelijk en liefdevol te blijven opstellen tegenover hen die het daar niet mee eens zijn. Je bent misschien bang om het etiket van bekrompen fanatisme of onverdraagzaamheid opgeplakt te krijgen.

Je kent misschien iemand die met homoseksuele gevoelens kampt, of die een homoseksuele relatie is aangegaan. Als je die persoon als zoon of dochter van God liefhebt, kan dat een innerlijke worsteling opleveren als je probeert hem of haar lief te hebben en te steunen, en toch pal te staan voor het eeuwige geluksplan van de Heer.

Laten we hier heel duidelijk over zijn: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gelooft dat 'homoseksuele gevoelens een ingewikkelde realiteit [zijn] voor veel mensen. De homoseksuele gevoelens zijn op zich geen zonde, maar ernaar handelen is dat wél. Ook al kiest niemand bewust voor homoseksuele gevoelens, kiest iemand wél zelf hoe hij of zij met die gevoelens omgaat. De kerk reikt in liefde en begrip al Gods kinderen de hand, inclusief [wie homoseksuele gevoelens hebben]'.³

De kerk leert niet, en staat niet voor, dat we mensen moeten mijden of anderszins onchristelijk moeten behandelen. We moeten anderen liefhebben en ze zo mogelijk laten inzien dat niemand de geboden van God moet negeren of veronachtzamen.

Onze Vader in de hemel wist wat de gevolgen van leven in een gevallen wereld zouden zijn en voorzag daarom in een Heiland, een 'Lam dat geslacht is, sedert de grondlegging van de wereld' voor zijn kinderen.

HULP EN BEGRIP

De kerk biedt hulp en begrip voor wie strijd voeren tegen pornografie of worstelen met aantrekkende tot mensen van hetzelfde geslacht. Er zijn tevens informatiebronnen beschikbaar voor kerkleden die hun begrip van het huwelijk als goddelijk instituut willen verdiepen of het evangelie online willen uitdragen. Overweeg een bezoek aan de volgende online informatiebronnen:

- 'Overcoming Pornography through the Atonement of Jesus Christ', overcomingpornography.org.
- 'God heeft zijn kinderen lief', lds.org.
- 'The Divine Institution of Marriage', mormonnewsroom.org.
- 'Sharing the Gospel Online', lds.org/church/share.

Getuigenis en waarschuwing

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' verklaard: 'Wij waarschuwen degenen die het verbond van huwelijkstrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzegg hebben.'⁴

Ik ben een van de ondertekenaars van die waarschuwing. Als een van de wachters op de toren is het mijn plicht om 'op de bazuin' te blazen en het volk te waarschuwen (zie Ezechiël 33:1-9). Ik doe dat omdat ik jullie liefheb en je wil laten inzien dat we ons op de Heer moeten richten en zijn geboden onderhouden. Dat is mijn plicht.

De waarschuwing van de Heer gaat ook vergezeld van een uitnodiging om tot Hem te komen. Onze Vader in de hemel wist wat de gevolgen van leven in een gevallen wereld zouden zijn en voorzag daarom in een Heiland, een 'Lam dat geslacht is, sedert de grondlegging van de wereld' voor zijn kinderen (Openbaring 13:8).

In het evangelie van Johannes lezen we: 'Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Johannes 3:16).

Bedenk alsjeblieft dat het evangelie 'goed nieuws' betekent.⁵ Het is een boodschap van hoop. Als je in moeilijkheden verkeert, vraag dan om hulp. De Heer is barmhartig en vergevingsgezind.

De apostel Paulus heeft geschreven:

'Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? [...]

'Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.

'Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood,

noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen,

'noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere' (Romeinen 8:35, 37-39).

Dankzij Jezus Christus kan schuldgevoel plaatsmaken voor gemoedsrust. Relaties kunnen hersteld worden. Verslavingen kunnen overwonnen worden.

We moeten onze familieleden en vrienden op deze waarheid wijzen: God is liefde, en 'Hij nodigt hen allen uit om tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij verwerpt niemand die tot Hem komt' (2 Nephi 26:33).

Het is belangrijk dat jullie voor, tijdens en na je zending ijverig bezig zijn met het heilswerk.

Technologie gebruiken tot zegen van anderen

De Heer nodigt jullie uit om bij dat werk betrokken te raken met behulp van de sociale media die jullie het liefst gebruiken, door daar het evangelie te verkondigen en hedendaagse zoons en dochters van Helaman te zijn in de grote strijd van deze laatste dagen. Hij wil dat jullie als hedendaagse jonge strijders pal staan voor de waarheid en deze eensgezind verdedigen. Hij wil dat jullie moedig en onverzettelijk blijven, ook al rukt de vijand op. Wij weten dat de Heer uiteindelijk zal overwinnen en dat Satan verslagen zal worden.

Jullie hebben de kans om sociale media verstandig te gebruiken. Bedenk dat er een gepaste tijd en plaats is om sociale media te gebruiken. Vertellen wat je vindt van de dingen die je leert en voelt, en je getuigenis ervan geven, is een van die gepaste tijden. Jullie kunnen op de verschillende sociale media evangeliegesprekken hebben met familie, met vrienden en — dit geldt voor teruggekeerde zendelingen — zelfs met voormalige onderzoekers en nieuwe leden. Jullie kunnen als getuigen van de waarheid het koninkrijk verdedigen.



Ik weet dat sommigen onder jullie bezorgd zijn dat je verkeerd beoordeeld, bespot en zelfs lastiggevallен zult worden als je je hemelse Vader, de Heer Jezus Christus en de kerk verdedigt. Beste jonge vrienden, maak je geen zorgen over de mensen in het grote en ruime gebouw.

Het koninkrijk verdedigen

Ik weet dat sommigen onder jullie bezorgd zijn dat je verkeerd beoordeeld, bespot en zelfs lastiggevallен zult worden als je je hemelse Vader, de Heer Jezus Christus en de kerk verdedigt. Ik begrijp die bezorgdheid.

Na de Tweede Wereldoorlog was ik als jonge zending in de Britse Zending werkzaam. Destijds was de naam mormonen 'een aanfluiting en een schimpnaam' (3 Nephi 16:9) en werden de zendelingen uitgelachen en bespot. De mensen gooiden zelfs dingen naar ons, en soms werden we bespuwd. Maar we trokken ons niet terug. We bleven ons getuigenis geven en het evangelie uitdragen. Net als Abinadi deinsden we niet terug; net als Paulus deinsden we niet terug; en net als de Heiland deinsden we niet terug. We hadden ons toen onmogelijk kunnen voorstellen wat de uitwerking van onze inzet zou zijn. We hadden veertien districten en geen ringen. Nu zijn er in Groot-Brittannië 46 ringen van Zion.

Beste jonge vrienden, maak je geen zorgen over de mensen in het grote en ruime gebouw. Nephi zag dat zij spottende gebaren maakten en 'wezen met hun vinger naar hen die de vrucht hadden bereikt en ervan namen'. Wees niet zoals zij die 'toen zij van de vrucht hadden geproefd, [zich] schaamden [...] wegens hen die de spot met hen dreven; en zij geraakten op verboden paden en gingen verloren' (1 Nephi 8:27, 28).

Jullie zijn een geweldige en belangrijke generatie, en dit is een geweldige tijd om in te leven! Je hebt een stralende toekomst voor je. Zeg tegen jezelf: 'Ik help de Heer door anderen mijn getuigenis te geven en te onderwijzen in de waarheden die God in deze laatste dagen heeft geopenbaard.'

Moge de Heer jullie zegenen met wijsheid die jullie levenservaring overstijgt, zodat je verstandig zult zijn en zult inzien dat we ons in deze oorlog bevinden en dat we samen de strijd aan moeten gaan, jong en oud. Mogen jullie nooit vergeten dat jullie op deze levensreis allemaal van belang zijn voor de toekomst en de voorbereiding van de wereld op de dag dat Jezus Christus zal zeggen 'Het is genoeg' en zal terugkeren en regeren als de Heiland, de Heer der heren, de Koning der koningen, de Verlosser van de wereld. Ik getuig dat Hij leeft. ■

Naar de toespraak 'Wees stil en weet dat ik God ben', gehouden op 4 mei 2014 op een CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen in de Amerikaanse staat Californië.

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
2. Brief van het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, gedateerd 10 januari 2014 (VS) en 6 maart 2014 (buiten de VS).
3. 'Love One Another: A Discussion on Same-Sex Attraction', mormon-sandgays.org.
4. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', 129.
5. Zie Gids bij de Schriften, 'Evangelien'.

Onze kinderen tot zegen zijn

DOOR ONS HUWELIJK TE VERBETEREN

Lori Cluff Schade

Bevoegd huwelijks- en gezinstherapeut

Op een dag had ik een therapiesessie met een tiener die haar eigen leven onlangs met gevaarlijk gedrag op het spel had gezet. Ik had eerder haar ouders behandeld en probeerde haar kijk op en begrip van de band in hun gezin te peilen. Toen ik naar haar ouders' huwelijk vroeg, keek ze me aan en antwoordde zonder aarzeling: 'Mijn ouders mogen elkaar niet.'

Ik vroeg haar hoe ze dat wist, omdat haar ouders me herhaaldelijk hadden verteld dat ze nooit ruzie hadden en zeker wisten dat hun kinderen niets van hun huwelijksproblemen merkten. Die stelling had ik als huwelijks- en gezinstherapeute regelmatig van vele echtparen gehoord.

'Dat merk je gewoon', antwoordde ze. Ze legde uit dat ze constant bezorgd was dat hun gezin uit elkaar zou vallen. Ze onthulde in tranen dat ze er lichamelijk ziek van werd en dat ze moeite had om te slapen en naar school te gaan. 'Ik moet er steeds aan denken', zei ze.

Mijn hart brak toen ik tegenover haar zat en het overbekende scenario overdacht. Ik wist dat beide ouders van haar hielden en alles wilden doen om haar te helpen. Toch was ik bang dat ze onderschatten in hoeverre hun moeilijke huwelijk haar en hun andere kinderen raakte.

De kwaliteit van uw huwelijk beïnvloedt uw kinderen, of u dat nu beseft of niet. Als u en uw huwelijkspartner aan de verbetering van uw relatie werken, zal dat uw kinderen tot zegen zijn.





In de proclamatie over het gezin staat: 'Man en vrouw hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen.'¹ Soms beklemmt het me dat er naast 'hun kinderen' geen aandacht meer lijkt te zijn 'voor elkaar'.

In mijn beroep zie ik leden van de kerk enorme offers voor hun kinderen brengen om ze te laten slagen in het leven. Die ouders kweken positieve godsdienstige gewoonten aan bij hun kinderen, zoals bidden, Schriftstudie en naar de kerk gaan. Ze moedigen een opleiding en het opdoen van vaardigheden aan waardoor kinderen zich op een stralende toekomst voorbereiden. Ik vrees echter dat sommigen de waarde van een goed huwelijk onderschatten bij de voorbereiding van jongeren op eeuwige doeleinden.

Veel echtparen richten zich op zaken die wel de moeite waard zijn maar die hun huwelijksband niet echt versterken. Sommigen houden in hun agenda wel rekening met een uitvoering van de kinderen maar lijken geen tijd voor een afspraakje met hun partner vrij te kunnen maken. In alle drukte van de opvoeding van kinderen, verplichtingen op het werk en roepingen in de kerk schiet aandacht voor het huwelijk er gemakkelijk bij in. Soms gaat dat zelfs gepaard met ruzie, rancune en gevoelens van verraad.

Als echtparen meer besef krijgen van de krachtige invloed van hun huwelijk op hun kinderen, wordt het duidelijk hoe verrijkend de voordelen kunnen zijn als echtparen hun huwelijk actief proberen te voeden en te versterken.

De kwaliteit van het huwelijk beïnvloedt kinderen

Ik denk dat de meeste echtparen in de kerk een geslaagd huwelijk willen en ben onder de indruk van de toewijding aan het huwelijk die de meesten van hen aan de dag leggen. Over het algemeen nemen heiligen der laatste dagen die het eeuwigdurend huwelijksverbond aangaan (zie LV 131:2) dat verbond serieus en verduren ze erg veel leed om hun huwelijk in stand te houden.

Ik kom echter soms huwelijken tegen die meer stabiliteit dan kwaliteit bieden. Sommige echtparen denken onterecht dat als ze maar niet in het bijzijn van hun kinderen onenigheid hebben, hun kinderen niet in de gaten hebben dat er iets aan hun huwelijk schort. Kinderen zijn heel erg intuïtief en merken doorgaans dat er iets niet in orde is, wat grote onzekerheid bij hen kan oproepen. De afwezigheid van conflicten in een huwelijk kan een gevoel van geborgenheid geenszins vervangen.

Onderzoek naar het effect van de kwaliteit van een huwelijk op kinderen toont aan dat een goed huwelijk de emotionele geborgenheid en het algemene welbevinden van kinderen bevordert.² In mijn therapiepraktijk ben ik getuige van het reële gegeven dat kinderen in grote mate beïnvloed worden door de kwaliteit van het huwelijk van hun ouders. Dat beginsel spreekt ook uit de woorden van president Spencer W. Kimball (1895–1985): ‘Het huwelijk [...] is niet alleen van invloed op ons huidige geluk, maar ook op onze eeuwige vreugde. Het beïnvloedt niet alleen de twee huwelijkspartners, maar ook hun familie en vooral hun kinderen en kindskinderen, generatie op generatie.’³ Ik leg vaak aan mensen uit dat ze niet alleen hun eigen huwelijk vormgeven, maar in wezen ook dat van hun kinderen en kleinkinderen.

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft bovendien verklaard: ‘De afzwakking van het idee dat een huwelijk permanent en kostbaar is, heeft verregaande gevolgen. Beïnvloed door de echtscheiding van hun eigen ouders of door de wijdverbreide misvatting dat het huwelijk een blok aan het been is dat persoonlijke vervulling in de weg staat, mijden sommige jonge mensen het huwelijk. Velen die huwen, onthouden de ander hun volledige toewijding en staan klaar om bij het eerste echte probleem op de vlucht te slaan.’⁴

Als huwelijkstherapeute kan ik bevestigen dat volwassenen met ouders die gescheiden zijn of een slecht huwelijk hadden, naar eigen zeggen vaak onzeker zijn over hun eigen vermogen om duurzame, geslaagde relaties aan te gaan. Ze zijn vaak hypergevoelig voor elke vorm van onenigheid in het huwelijk en doen er alles aan om conflicten te mijden, wat een hecht huwelijk soms in de weg kan staan. Het is niet ongewoon dat ik volwassenen zie huilen als de emotionele pijn naar boven komt die ze bij het uiteenvallen van het huwelijk van hun eigen ouders meegemaakt hebben. Het vertrouwen in het huwelijk wordt aangetast in huishoudens waarin de kwaliteit van het huwelijk te wensen overlaat.

De kwaliteit van ons huwelijk doelbewust verbeteren

De kwaliteit van ons huwelijk verbeteren heeft veel met keuzes te maken. Ouderling Russell M. Nelson van

het Quorum der Twaalf Apostelen heeft bevestigd dat ‘een verliefd paar kan kiezen voor een huwelijk van de hoogste kwaliteit, of voor een minder duurzame soort.’⁵

De bekende huwelijkstherapeut en onderzoeker William J. Doherty heeft geschreven over het gecombineerde belang van toewijding en doelbewustheid, ofwel actieve inspanningen om de huwelijksrelatie te verbeteren: ‘Zelfs als onze toewijding aan onze partner staat als een huis, zijn de meesten van ons blind voor het feit dat ons huwelijk door langzame erosie wordt uitgehold als we de bodem niet blijven voeden. [...] Toewijding zonder doelbewustheid leidt tot stabiele maar schrale huwelijken.’⁶ Talloze echtparen geven blijk van een rotsvaste toewijding, maar doen er weinig of niets aan om hun huwelijk actief te verbeteren. Het is schrijnend om waardevol huwelijkskapitaal onderbenut te zien.

Van uw huwelijkspartner houden

Toen de voormalige algemeen jongevrouwenpresidente Elaine S. Dalton in een toespraak zei dat het belangrijkste wat een vader voor zijn dochter kon doen ‘hou[den] van haar moeder’⁷ was, moest ik geschokt toegeven dat ik en niet mijn man die toespraak moest horen. Hij had veel bewuster naar mijn kinderen toe gecommuniceerd hoeveel hij van mij hield dan ik gedaan had. Ik moest denken aan de keren dat ik een kamer binnen was gelopen en mijn man een van mijn kinderen had gevraagd: ‘Weet je wat?’, waarop er werd geantwoord: ‘Ja, ik weet het... je houdt van mama’, of: ‘Ja, ik weet het... mama is je beste vriendin’, of: ‘Ja, ik weet het... mama is het meisje van je dromen’, of wat hij ze in de loop der jaren ook aan vergelijkbare uitspraken ingeprent had. Ik besepte dat de enorme zekerheid en geborgenheid die ik in mijn huwelijk voelde, en die ik als vanzelfsprekend had beschouwd, direct voortkwamen uit mijn mans overvloedige uitingen van zijn liefde, bewondering en respect voor mij naar onze kinderen toe.

Het belang van zuster Daltons woorden wordt door de profeet Jakob in het Boek van Mormon onderstreept. Hij kastijde de Nepheten wegens hun goddeloosheid. Hij wees erop dat onder de Lamanieten, daarentegen, het volgende het geval was: ‘De man heeft zijn vrouw lief, en de vrouw heeft haar man lief; en de man en de vrouw



HET POTENTIEEL VAN EEN HUWELIJK

‘Het huwelijk brengt meer geluk teweeg dan enige andere relatie. Toch zijn sommige echtparen niet in staat om hun volledige potentieel te verwezenlijken. Ze laten de romantiek verroesten, nemen elkaar voor lief, of laten andere interesses of wolven van onachtzaamheid het doel van het huwelijk overschaduwen. Huwelijken zouden gelukkiger zijn als er meer zorg aan besteed werd.’

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Uw huwelijk koesteren’, *Liahona*, mei 2006, 36.

hebben hun kinderen lief’ (Jakob 3:7).

Daarmee gaf hij aan dat de Heer daar grote waarde aan hecht.

Homefront is een serie reclamespotjes van de kerk. Een bekend spotje is ‘By the Hour’, waarin een jongetje de aandacht van zijn werkende vader probeert te krijgen. Op een gegeven moment zegt de vader: ‘[Als] papa niet werkt, krijgt papa ook geen geld’, waaraan de moeder toevoegt: ‘Mensen zijn zo blij met papa’s werk dat ze hem ervoor betalen.’⁸ Dat is een van mijn favoriete reclamespotjes, omdat de moeder een veelvoorkomende en ondoeltreffende driehoeksprobleem vermijdt waarin een ouder de kant van een kind kiest door de andere ouder af te vallen. Dat roept doorgaans een defensieve reactie bij de andere ouder en gevoelens van onzekerheid bij het kind op. Met de positieve en strategische bewoordingen steunt de moeder in het spotje zowel de vader als het kind. Ik ben ervan overtuigd dat als meer ouders hun gesprekken meer op die leest zouden schoeien, de kwaliteit van hun huwelijk en het gezinsleven in algemene zin op een hoger peil zou komen.

Suggesties om de kwaliteit van ons huwelijk te verbeteren

Er is goed nieuws wat de kwaliteit van ons huwelijk verbeteren aangaat: kleine veranderingen kunnen namelijk al vrijwel direct tot gewenste resultaten leiden. Hier volgen enkele suggesties:

Breng onder woorden hoe uw huwelijk er over vijf, tien of twintig jaar idealiter uitziet. Het verrast mij altijd hoeveel echtparen niet praten over wat voor huwelijk ze willen hebben. Dergelijke gesprekken stellen het huwelijk centraal en sporen echtelieden tot actieve verbetering en toewijding in hun verdere huwelijk aan.

Noteer en bespreek een positieve herinnering aan het huwelijk. Negatieve emoties zijn vaak zo overheersend dat ze de hoop doen vervliegen. Wanneer mensen over hun positieve herinneringen nadenken en praten, ontstaat er weer ruimte voor hoop.

Haal een herinnering op aan een probleem waar u zich samen doorheen hebt geslagen. Aan die omstandigheden terugdenken, is een manier om als echtbaar meer verbonden te raken.

Zorg voor kleine maar betekenisvolle rituelen bij het weggaan en weerzien. Dat lijkt intuïtief, maar echtelieden vergeten vaak het belang dat een voorspelbare kus, knuffel of verbale uiting kan hebben op de gestage ontwikkeling van positiviteit in het huwelijk.

Probeer eens wat nieuws wanneer u samen uitgaat. Onderzoek wijst uit dat echtparen die bewust uitgaan om nieuwe ervaringen op te doen vaak een betere relatie met elkaar kweken. Daar zijn creativiteit en inspanning voor nodig, niet zozeer geld.

Vertel uw kinderen regelmatig wat u in uw partner bewondert. Deze suggestie vind ik de beste. Echtparen die ik in therapie heb gehad en die dit advies ter harte namen, spraken van onmiddellijke en positieve resultaten.

Zoek actief naar opbouwende bronnen die uw huwelijk ten goede komen. Denk aan boeken en artikelen (drukwerk of audio), spellen, lezingen, haardvuuravonden, workshops, conferenties en dergelijke.

Vraag elkaar regelmatig of u zich als echtbaar meer of minder verbonden voelt dan voorheen, en bespreek wat u kunt doen om de kloof te dichten. Dat kan dagelijks, wekelijks of zelfs maandelijks en is een manier om weer aandacht aan uw huwelijk te schenken.

Praat zo nodig met uw bisschop om erachter te komen wat voor professionele hulp er is. Om uiteenlopende redenen



stellen mensen het zoeken naar hulp vaak uit. Ik heb ontelbare keren gewenst dat een echtpaar jaren eerder hulp had gezocht, voordat er zoveel rancune in hun huwelijk was geslopen.

Bid. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft de volgende raad gegeven: 'Bid om de liefde die u in staat stelt het goede in uw partner te zien. Bid om de liefde die zwakheden en vergissingen onbeduidend doet lijken. Bid om de liefde die van uw partners vreugde uw vreugde maakt. Bid om de liefde waardoor u uw partners last en verdriet wilt verlichten.'⁹ Als dat te moeilijk lijkt, kunnen echtelieden bidden om het *verlangen* die dingen te willen.

Onze hemelse Vader wil dat we een gelukkig huwelijk hebben

President Howard W. Hunter (1907–1995) heeft gezegd: 'Alles wat Jezus aanraakt, komt tot leven. Als Jezus een huwelijk aanraakt, komt het tot leven. Als hij een gezin

mag aanraken, komt het tot leven.'¹⁰ Ik ben ervan overtuigd dat onze hemelse Vader graag wil dat we een uitstekend huwelijk van de hoogste kwaliteit hebben en dat Hij ons bij onze inspanningen zal leiden om die relatie ten bate van ons gezin te verbeteren. Een gelukkig huwelijk levert ons en onze kinderen grote zegeningen op. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
2. Zie E. Mark Cummings en Patrick T. Davies, *Marital Conflict and Children: An Emotional Security Perspective* (2010).
3. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), 213–214.
4. Dallin H. Oaks, 'Echtscheiding', *Liahona*, mei 2007, 70.
5. Russell M. Nelson, 'Het celestiale huwelijk', *Liahona*, november 2008, 92.
6. William J. Doherty, *Take Back Your Marriage: Sticking Together in a World That Pulls Us Apart*, 2de editie (2013), 8, 9.
7. Elaine S. Dalton, 'Hou van haar moeder', *Liahona*, november 2011, 77.
8. Zie 'By the Hour' (video), *Homefront* TV spots, [lds.org/media-library/video/homefronts](https://www.lds.org/media-library/video/homefronts).
9. Henry B. Eyring, 'Ons volmaakte voorbeeld', *Liahona*, november 2009, 71.
10. Howard W. Hunter, 'Reading the Scriptures', *Ensign*, november 1979, 65.



Ouderling Bruce C. Hafen

Lid van de Zeventig
van 1996 tot en met 2010

DE tempel EN DE NATUURLIJKE ORDE VAN HET huwvelijk



Dit is het laatste van twee artikelen van ouderling Hafien naar aanleiding van het twintigjarig bestaan van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'. Het eerste artikel verscheen in de Liahona van augustus 2015.

Wanneer een verwarde cultuur ons verwacht over wat het huwelijk betekent, gooien we de handdoek wellicht veel te snel in de ring. Maar er is hoop. Het eeuwige patroon van de tempel kan voor ons orde in de hedendaagse chaos scheppen.

Telkens wanneer we naar de tempel gaan, wijzen de verordeningen ons opnieuw op de natuurlijke orde van het heelal, met inbegrip van de natuurlijke orde van het huwelijk. Net als de zeelieden van weleer kijken we op naar de hemel om onze koers te bepalen — en dat doen we via de tempel. De mormoonse wetenschapper Hugh Nibley heeft geschreven:

‘De tempel is zodanig gebouwd dat de ordescheppende beginselen van het heelal erin tot uitdrukking komen. In die leerschool komen stervelingen meer over deze zaken te weten. [...]’

‘De aardse tempel [is] in het midden van alles, [...] waar alles in de hemel zich omheen beweegt, die aarde en hemel met elkaar verbindt.’¹

De tempel heeft dus het vermogen om Gods natuurlijke wetten van het huwelijk en het gezinsleven in ons hart te griffen.

Het huwelijk van Adam en Eva

We maken eerst kennis met de tempelleringen over het huwelijk in het verhaal van Adam en Eva — het voornaamste verhaal in de tempel. Een goede bekende vroeg mij eens: ‘Als Christus het middelpunt van het evangelie en de tempel



is, waarom zet de tempelbegiftiging dan niet het verhaal van Christus' leven uiteen? Hoezo draait het om Adam en Eva?’

Bij mij heeft het gevoel postgevat dat het leven van Christus het verhaal van de verzoening *geven* is. Het verhaal van Adam en Eva is het verhaal van de verzoening *ontvangen*, te midden van de soms ontzagwekkende tegenspoed van het sterfelijk leven.

Adam en Eva waren de eerste mensen die de verzoening van Jezus Christus ontvingen. Zij waren ook de eerste ouders die de liefde leerden kennen die een pasgeboren kind brengt, de zielsverruimende opofferingen om een kind op te voeden en de smart van aanzien dat kinderen hun keuzevrijheid onverstandig gebruiken.

Vader Lehi verschaft ons de leerstellige context die hun ervaring — en die van ons — begrijpelijk maakt. Hij vertelt ons dat indien Adam en Eva niet van de boom van kennis hadden gegeten, zij ‘in de hof van Eden [zouden] zijn gebleven. [...]’

‘En zij zouden geen kinderen hebben gekregen; daarom zouden zij in een staat van onschuld zijn gebleven, zonder

*De tempel verbindt
de hemel met de aarde.*



vreugde, want zij kenden geen ellende; zonder goed te doen, want zij kenden geen zonde. [...]

‘Adam viel, opdat de mensen [sterfelijk] zouden zijn; en de mensen zijn [sterfelijk], opdat zij vreugde zullen hebben’ (2 Nephi 2:22–23, 25).

Het lijkt ongerijmd dat zonde, ellende en kinderen mede de context scheppen om te leren wat vreugde inhoudt — een proces dat dankzij de verzoening van Jezus Christus mogelijk is gemaakt.

Dankzij de verzoening kunnen wij leren van onze ervaringen zonder erdoor veroordeeld te worden. En de verzoening ontvangen, zoals Adam en Eva dat deden, is niet alleen een leerstelling over het uitwissen van smetten op ons blazen, maar de kernleerstelling waardoor de mens vooruitgang kan maken. Het offer van Christus bracht hen dus niet simpelweg terug in een onschuldige staat in de hof van Eden. Dat zou een verhaal zonder plot en zonder karakterontwikkeling zijn. Zij verlieten de hof juist samen, hand in hand, en gingen voorwaarts naar de wereld waarin wij nu leven.

Het voornaamste verhaal in de tempel is heel bewust het verhaal van een echtpaar dat elkaar helpt de voortdurende sterfelijke tegenspoed het hoofd te bieden. Want alleen

door die soms ellendige tegenspoed konden zij ware vreugde leren begrijpen.

Laten we twee implicaties uit het verhaal van Adam en Eva onder de loep nemen om meer inzicht in het huwelijk te krijgen. Ten eerste: de positieve kijk van de herstelling op de zondeval. We weten dat Adam en Eva in de hof een verstandige keuze maakten, want alleen het sterfelijk leven kon de nodige ervaring verschaffen om Gods plan voor hen — en voor ons — ten uitvoer te brengen. Dat staat in contrast met de traditionele christelijke leer dat Eva's keuze een tragische vergissing was, die de toorn van God over de hele mensheid afriep. Sommige christelijke kerken leren nog steeds dat vrouwen als dochters van de dwaze Eva *afhankelijk* van hun man behoren te zijn.

De meeste mensen zouden tegenwoordig sterk tegen dit idee in het verweer komen en zeggen dat een vrouw *onafhankelijk* van haar man dient te zijn. Als ze billijk waren, zouden ze daar aan toevoegen dat een man ook onafhankelijk van zijn vrouw dient te zijn. Maar als beide huwelijkspartners onafhankelijk van elkaar zijn, accepteren ze alleen de hedendaagse ‘vrijblijvende verbintenissen’ en laten mensen hun huwelijk voor wat het is als de lol eraf is — of wanneer er moeilijkheden opduiken.

Wat is juist: afhankelijkheid of onafhankelijkheid? Geen van beide. Het herstelde evangelie leert — in tegenstelling tot de rest van het christendom — dat de keuze van Eva en Adam in de hof geen vergissing of ongeluk was, maar een doelbewust, ja, zelfs heerlijk onderdeel van het heilsplan. De herstelling beschouwt Eva — en alle vrouwen — dus als edele wezens die de volkomen gelijke zijn van mannen.

Eva is dan ook niet afhankelijk van Adam, en evenmin is ze onafhankelijk van hem. Nee, Eva en Adam zijn *wederzijds afhankelijk* van elkaar. Ze zijn ‘gelijkwaardige partners’ die ‘elkaar helpen’ in alles wat ze doen.²

Een gebroken hart naar het altaar brengen

Ten tweede: toen Adam en Eva de hof verlieten, droeg de Heer hen op een altaar te bouwen en dierenoffers

Eva en Adam zijn wederzijds afhankelijk, gelijkwaardige partners die elkaar helpen in alles wat ze doen.

te brengen. Na vele dagen vroeg een engel aan Adam waarom hij offers bracht. Hij antwoordde: 'Ik weet het niet, alleen dat de Heer mij heeft geboden.' Toen zei de engel tegen hem: 'Dit is een zinnebeeld van het offer van de Eniggeborene' (Mozes 5:6–7).

De dieren die Adam en Eva offerden, waren dus symbolen die hun blik moesten richten op het toekomstige verlossende offer dat de Vader zou brengen door zijn Zoon op te offeren. De engel vertelde hun toen dat het offer van Christus en het plan van verlossing zin en betekenis aan al hun moeilijkheden zouden geven — ja, aan al hun sterfelijke ervaringen.

Sommigen van ons gaan tegenwoordig naar de tempel zoals Adam en Eva hun eerste offers brachten — gewoon omdat ons dat geboden wordt, zonder te weten waarom. Verordeningen puur uit gehoorzaamheid verrichten, is zeker beter dan ze helemaal niet doen. Maar de Heer, die de engel stuurde, moet gewild hebben dat ze wisten waarom — en ik geloof dat Hij wil dat *wij* weten waarom.

Zijn de tegenwoordige tempelverordeningen ook 'een zinnebeeld [...] van de Eniggeborene'? Denk aan de altaren in de tempel als aan het altaar van Adam en Eva: ze zijn altaren van gebed, offerande en verbonden. Denk aan de aspecten van offerande in alle verbonden van de begiftiging.

Sinds de tijd waarin Christus zijn verzoenende zending volbracht heeft, offeren we geen dieren meer, maar sluiten we wel verbonden om offers te brengen. In welke zin? Christus leerde de Nephieten: 'Gij zult Mij als offer een gebroken hart en een verslagen geest brengen' (3 Nephi 9:20; zie ook 2 Nephi 2:7).

Dierenoffers symboliseerden het offer dat de Vader bracht door zijn Zoon op te offeren, maar het offer van een gebroken hart en een verslagen geest symboliseert het offer van de Zoon die Zichzelf opofferde. Ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen schreef dat 'Jezus stierf aan een gebroken hart'.³ Naar dat zinnebeeld offeren wij nu onszelf — ons eigen gebroken hart — als persoonlijke offerande.⁴ Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Een echt persoonlijk offer is nooit het leggen van een dier op een altaar geweest. Integendeel, het is de bereidheid om het dier *in ons* op het altaar te leggen en te laten verteren!'⁵

Ik stond onlangs als president van de St. Georgetempel (Utah) op het punt om een jong echtpaar te verzegelen. Toen ik beiden uitnodigde om aan het altaar plaats te nemen en de bruidegom zijn bruid bij de hand nam, besepte ik dat ze op dat altaar van offerande weldra hun



eigen gebroken hart en verslagen geest zouden leggen — een onzelfzuchtig offer van zichzelf aan elkaar en aan God in navolging van Christus' offer voor hen. En met welk doel? Zodat zij door een leven van opoffering voor elkaar — dat wil zeggen: door te proberen te leven zoals Hij deed — steeds meer op Hem zullen gaan lijken.

Door elke dag zo te leven, zou ieder van hen dichter tot God komen, wat beiden ook dichter tot elkaar zou brengen. Naleving van de verbonden van de verzegelfverordening zou dan niet alleen hun huwelijk maar ook hun hart en hun leven zelf heiligen.

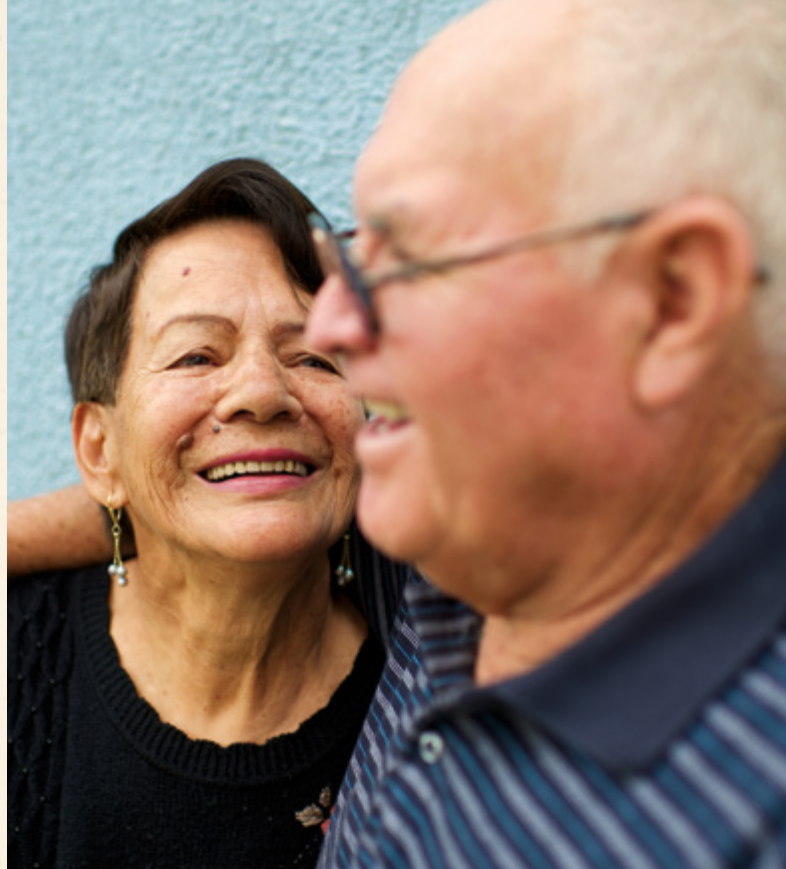
Dat begrip van het huwelijk verschilt als dag en nacht van de heersende opvatting over het huwelijk in deze tijd. In zijn gelijkenis van de goede herder beschreef Jezus een huurling — iemand die betaald wordt om voor de schapen te zorgen. Wanneer de wolf komt, zei Hij, laat de huurling 'de schapen in de steek en vlucht'. Waarom gaat de huurling ervandoor? Omdat de schapen niet van hem zijn. Jezus zei daarentegen van Zichzelf: 'Ik ben de goede Herder. [...] Ik geef mijn leven voor de schapen.' (Zie Johannes 10:11–15.)

Veel mensen zien het huwelijk tegenwoordig als een informele afspraak tussen twee huurlingen. Als een huurling zich door een wolf van moeilijkheden belaagd voelt, neemt hij of zij gewoonweg de benen. Waarom zou een huurling gerief of gemak riskeren, laat staan zijn of haar leven?

Maar wanneer we in ons huwelijk naar het zinnebeeld van de goede Herder een gebroken hart en een verslagen geest als offerande bieden, geven we ons leven voor de schapen van ons verbond, een dag, of twee dagen, of zelfs maar een uur. Dat proces nodigt ons uit om onzelfzuchtig zowel de benauwingen als de vreugden van onze partner en kinderen op ons te nemen, waarbij we op onze eigen beperkte wijze nadoen hoe de Heiland onze benauwingen op Zich neemt.

'Laat zijn benauwingen uw benauwingen zijn' (LV 30:6), zei de Heer tot Peter Whitmer over zijn zendingscollega Oliver Cowdery. Jesaja gebruikte soortgelijke woorden in zijn beschrijving van Christus en degenen die Hij verlost: 'In al hun benauwdheid was Hij benauwd, [...] en droeg hen al de dagen van weleer' (Jesaja 63:9; zie ook LV 133:53).

Een tempelwerker wiens vrouw na jaren van ziekte was gestorven, vertelde me: 'Ik dacht dat ik wist wat



liefde was — we hadden samen meer dan vijftig gezegende jaren beleefd. Maar pas door deze laatste paar jaren voor haar te zorgen heb ik ontdekt wat liefde werkelijk is.'

Deze man deelde in de benauwdheden van zijn vrouw en ontdekte daardoor een diepe bron van mededogen in zijn hart die een huurling nooit zal kennen. De opeenstapeling van dergelijke ontdekkingen vormt het heiligingsproces dat ertoe leidt dat we net als de goede Herder worden — door te leven en te geven zoals Hij dat doet. Die manier van leven voegt niet toevalligerwijs onvervangbare kracht aan de maatschappelijke belangen van onze cultuur toe.

Het huwelijk en authentieke vreugde

Een goede bekende van me vroeg onlangs: 'Hoe dicht bij de volmaking moeten we leven om de verheven beloften van een tempelverzegeling te ontvangen?' Echtelieden kennen elkaar zo goed, vooral zij die eeuwige zegeningen nastreven, dat ze zich op een dag oprecht kunnen afvragen of ze volmaakt genoeg leven — of dat hun huwelijkspartner zo leeft.

Het antwoord in Moroni's laatste woorden spreekt mij aan: 'Indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, *dan* is zijn genade u genoeg, opdat gij [...] volmaakt kunt [worden] in Christus' (Moroni 10:32; cursivering toegevoegd).

Eén manier om ons van *goddeloosheid* te ontdoen, is de tempel blijven bezoeken, want in de verordeningen daarvan 'is de macht der *goddelijkheid* kenbaar' (LV 84:20; cursivering toegevoegd). Verder betekent 'God liefheb[ben] met al uw macht' liefhebben in de mate van uw eigen unieke persoonlijke vermogen, niet in de mate van een of andere abstracte en onbereikbare schaal van volmaking.

As wij ons van goddeloosheid onthouden en God naar ons vermogen oprecht liefhebben, kan de vervolmakende genade van Christus het proces van onze volmaking voltooiën. Een brief van het Eerste Presidium uit 1902 schetst hoe het totale offer van Christus er in combinatie met ons eigen totale offer uit zal zien: 'Na het bereiken van de vervolmaakte levensstaat hebben mensen geen ander verlangen meer dan in harmonie met [rechtschapenheid] te leven, waaronder hetgeen hen als man en vrouw verenigd heeft. [...] Zij die tijdens de eerste of celestiale opstanding voortkomen, moeten wel rein en heilig zijn, en zullen eveneens een volmaakt lichaam hebben. [...] De man en vrouw die deze onbeschrijflijke levensstaat bereiken, zullen zo mooi zijn als de engelen die de troon van God omgeven; [...] want de zwakheden van het vlees zullen dan overwonnen en vergeten zijn; en beiden [zullen] in harmonie zijn met de wet die hen verenigd heeft.'⁶

Een kennis van me was ongeveer vijftig jaar geleden in de tempel getrouwd. Toen haar man en zij enkele kinderen hadden gekregen, leidde zijn turbulente leven tot een echtscheiding en zijn excommunicatie van de kerk. Toen gaf ze haar eigen kerklidmaatschap op en koos voor enkele met doornen bezaaide paden. Later overleed haar voormalige echtgenoot. Ik maakte kennis met haar toen ze haar dochter naar mijn kantoor vergezelde om te weten te komen of ze ooit naar de tempel kon terugkeren.

Het eeuwige patroon van de tempel kan voor ons orde in de hedendaagse chaos scheppen.

Na een rustig gesprek over hoe we van ervaringen kunnen leren zonder erdoor veroordeeld te worden, bespraken we het proces van bekering, herdoop en de teruggave van tempelzegens. Toen vertelde ik haar dat bij die verordening van teruggave ook haar tempelverzegeling hersteld zou worden. Was ze daar klaar voor?

De dochter sprak als eerste. 'Ik heb een bipolaire stoornis', zei ze. 'Mijn zoon is bipolair. We weten nu veel meer over die stoornis dan vroeger en we gebruiken medicijnen die goed werken. Nu ik terugkijk, denk ik dat mijn vader bipolair was en dat veel moeilijkheden in ons gezinsleven waarschijnlijk daarop terug te voeren zijn. Ik veroordeel hem niet meer.'

De moeder antwoordde zachtjes: 'Als ik op een dag echt naar de tempel terug mag keren, ben ik er ook klaar voor om mijn verzegeling hersteld te krijgen.'

Terwijl ik hen in de hal zag weglopen, besepte ik dat de tempel en de verzegelmacht van Elia bronnen van verzoening zijn, waardoor niet alleen het hart van kinderen en ouders zich tot elkaar wenden, maar ook het hart van echtgenotes en echtgenoten zich tot elkaar wenden. Ik ontving later bericht dat de moeder zich had laten herdopen.

Ik getuig dat de orde van het huwelijk die God aan Adam en Eva gaf alle moeiten en offers waard is — om ernaar te zoeken, eraan te bouwen en eraan vast te houden in ons leven. Ik getuig ook dat echtgenoten en echtgenotes die proberen te leven als de goede Herder een overvloediger leven van ware vreugde zullen ontdekken en aan elkaar geven. ■

Uit de toespraak 'Marriage, Family Law, and the Temple', op 31 januari 2014 gehouden op de jaarlijkse haardvuuravond voor de J. Reuben Clark Law Society in Salt Lake City.

NOTEN

1. Hugh Nibley, *Eloquent Witness: Nibley on Himself, Others, and the Temple*, in *The Collected Works of Hugh Nibley*, 19 delen (2008), 17:312, 313; zie ook *Encyclopedia of Mormonism*, 5 delen (1992), 'Meanings and Functions of Temples', 4:1458–1459.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
3. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, derde editie (1916), 669.
4. 'En [er] was een ontelbare schare geesten der rechtvaardigen verzameld, zij die getrouwd waren geweest in het getuigenis van Jezus tijdens hun sterfelijk leven; en die offers hadden gebracht naar de gelijkenis van het grote offer van de Zoon van God en beproeving hadden doorstaan omwille van de naam van hun Verlosser' (Leer en Verbonden 138:12–13).
5. Neal A. Maxwell, 'Onthoud u van alle goddeloosheid', *De Ster*, juli 1995, 62; cursivering toegevoegd.
6. Brief van Joseph F. Smith, John R. Winder en Anthon H. Lund aan Christine Eggleston, 28 januari 1902, bibliotheek voor kerkgeschiedenis.





Ouderling
Per G. Malm
van de Zeventig

De handboeken kerkbestuur

DE GESCHREVEN GANG VAN ZAKEN

*Als we de handboeken volgen en de daarin
verzamelde wijsheid gebruiken, zal de Heer ons
en wie we dienen, helpen om 'volmaakt [...]'
in Hem' te worden.*

Toen ik het als teruggekeerde zendeling druk had met een jong gezin en mijn eigen bedrijf werd ik als president van een vrij grote gemeente met veel getrouwe en ervaren leden geroepen. Voelde ik me er klaar voor en was ik voldoende geïnstrueerd om aan die roeping te beginnen? Nee! Ik had goede raadgevers met wie ik kon overleggen. Maar was dat voldoende? Nee!

De Heer verwacht dat 'eenieder zijn plicht [leert] kennen' (LV 107:99) en dat we 'de woorden [Gods] als een schat in [onze] gedachten' verzamelen (LV 84:85). Daarna verwacht Hij dat we op de inspiratie van de Heilige Geest vertrouwen — die bijzondere gave die aan alle leden gegeven is met de belofte van voortdurende leiding en openbaring.

Nu ik aan die roeping en andere roepingen terugdenk, besef ik dat ik buiten de Heilige Geest en de Schriften erg veel aan de handboeken kerkbestuur gehad heb! Ze bevatten een schat aan informatie en waren aanvankelijk een leidraad en later een belangrijk naslagwerk.

Waarom hebben we de handboeken kerkbestuur nodig?

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Hoewel de handboeken niet dezelfde positie innemen als de Schriften, vertegenwoordigen ze wel de meest recente interpretaties en beleidsregels van de hoogste instanties van de kerk.'¹ Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft daaraan toegevoegd dat die instanties — het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf — mannen van 'rijpheid, ervaring en lange voorbereiding' zijn.²

**Nu ik aan mijn roeping
als gemeentepresident
terugdenk, besef ik dat ik
buiten de Heilige Geest en
de Schriften erg veel aan de
handboeken kerkbestuur
gehad heb!**



VEILIGHEID IN HANDBOEKEN

‘Of u nu uw hele leven al lid bent van de kerk of nog betrekkelijk nieuw, het advies is het handboek te raadplegen als u niet zeker bent van een bepaalde beleidsregel of procedure. Misschien denkt u dat u weet hoe u iets moet afhandelen, terwijl u in feite op het verkeerde spoor zit. De handboeken verschaffen veiligheid.’

President Thomas S. Monson, ‘Openingswoord’, Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevers 2010.

De handboeken kerkbestuur bevatten dus de collectieve wijsheid uit de ervaringen van profeten en apostelen. Die wijsheid verschaft ons de beste manier om de zending van de kerk met succes uit te voeren. De Heer heeft gezegd: ‘Gij [moet] ijverig woorden van wijsheid zoeken en ze elkaar leren; ja, put woorden van wijsheid uit de beste boeken’ (LV 88:118; 109:7). Dankzij de wijsheid in de handboeken mogen we ze ongetwijfeld als ‘de beste boeken’ beschouwen.

De handboeken vergemakkelijken de handhaving van beleidsregels, procedures en programma’s

President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Zonder de handboeken zou het bijna onmogelijk zijn om de beleidsregels, procedures en programma’s van de kerk zuiver te houden.’ Hij voegde daaraan toe: ‘Door de jaren heen hebben we vaak in moeten grijpen, omdat leiders met de beste bedoelingen bepaalde programma’s van de kerk wilden aanpassen.’

President Monson zei dat ‘als de procedures niet correct worden gevolgd, het Eerste Presidium de handeling [moet] ratificeren of

laten overdoen.’ Met andere woorden, als we de handboeken negeren, kan het zijn dat we het Eerste Presidium meer werk geven.

‘In bijna alle gevallen’, zei hij, ‘[hadden we] dergelijke problemen niet gehad als de leiders het handboek hadden gelezen, begrepen en gevolgd. [...] De handboeken verschaffen veiligheid.’³

President Monson voegde daaraan toe dat de handboeken voor elke roeping een schat aan informatie en leiding bevatten, waarmee we doeltreffend kunnen dienen, de juiste werkwijze van de kerk kunnen begrijpen, onze plicht kunnen leren en uitvoeren (zie LV 107:99) en ons op toekomstig leiderschap kunnen voorbereiden.

De handboeken onderrichten in de essentie

In de handboeken staat dat hoewel ‘ouders de essentiële taak [hebben] om hun kinderen te helpen zich voor te bereiden op hun terugkeer naar onze hemelse Vader’, ‘de kerk de organisatie en de middelen [biedt] om alle kinderen van God in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen.’ In de handboeken staat ook: ‘De kerk beschikt ook over het priesterschapsgesag om de verordeningen van heil en verhoging te bedienen aan allen die waardig en bereid zijn die te ontvangen.’⁴

Het leerstellige raamwerk voor het besturen van de kerk staat in de eerste drie hoofdstukken van *Handboek 2: de kerk besturen*:

1. Het gezin en de kerk in het plan van God
2. Priesterschapsbeginselen
3. Leidinggeven in de Kerk van Jezus Christus

We dienen die drie hoofdstukken aandachtig te bestuderen. Ze herinneren ons eraan dat de kerk ‘door God ingesteld [is] om Hem te helpen de verlossing en verhoging

van zijn kinderen tot stand te brengen.’⁵ Dat doet ze door middel van activiteiten, gelegenheden en programma’s waarmee we anderen kunnen dienen, tot zegen kunnen zijn en waardoor we zelf kunnen groeien. Die zaken richten zich op door God ingestelde taken die personen en gezinnen steunen en sterken.

‘Die taken bestaan uit hulp aan de leden om het evangelie van Jezus Christus na te leven, de vergadering van Israël door middel van zendingswerk, de zorg voor de armen en behoeftigen, en de verlossing van de doden door de bouw van tempels en het verrichten van plaatsvervangende verordeningen.’⁶

Begrijpen we dit leerstellige raamwerk, dan wordt het doel en de rol van alle roepingen in de kerk duidelijk: ‘Leidinggevend en leerkrachten in priesterschap en hulporganisaties helpen personen en gezinnen om een waar volgeling van Jezus Christus te worden.’ Bovendien zijn ‘kerkelijke organisaties en programma’s [...] er om personen en gezinnen tot zegen te zijn en vormen [ze] geen doel op zich.’⁷

De handboeken zijn leerstellig op de Schriften gebaseerd, waaronder de aansporing van de Heiland tot Petrus: ‘Als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders’ (Lukas 22:32).

De handboeken bevorderen openbaring

Een bisschop die een minderactief lid dat weer naar de kerk wilde terugkeren hulp bood, nam het hoofdstuk over kerkelijke discipline in *Handboek 1: ringpresidenten en bisschoppen* door. Vervolgens sprak hij met het ringpresidium, waarna hij besloot om een disciplinaire raad te houden.

‘We kwamen vooraf als bisschop bijeen en namen in het handboek de juiste procedures door en stelden vast welke zaken op deze kwestie van toepassing waren’, zei de

De handboeken zijn leerstellig op de Schriften gebaseerd, waaronder de aansporing van de Heiland tot Petrus: ‘Als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders’ (Lukas 22:32).

bisschop. ‘We voelden zeer duidelijk dat de Geest van de Heer ons hielp terwijl we met het lid spraken.’

Nadat de bisschop om de hulp van de Heer gebeden had, kreeg een van de raadgevers de ingeving om de toepasselijke delen van *Handboek 1* nogmaals op te lezen. Toen ze klaar waren, vroeg de bisschop zijn raadgevers om hun mening.

‘Bisschop, het zal u misschien verrassen, maar dit is wat ik voel’, zei de eerste raadgever toen hij zijn mening gaf. De tweede raadgever en de bisschop hadden hetzelfde gevoel.

‘Doordat we het handboek voorlezen, stonden we de Geest toe ons verstand te verlichten’, zei de bisschop. ‘Het werd ons duidelijk hoe de beginselen op deze situatie van toepassing waren, en we werden alle drie naar hetzelfde antwoord geleid. We waren goed voorbereid om onze geliefde broeder van goede raad te voorzien zodat hij tot Christus kon terugkeren.’

De bisschop ontdekte dat de instructies in de handboeken kerkbestuur openbaring bevorderen ‘als men ze



Als we de handboeken volgen en de daarin verzamelde wijsheid gebruiken, zal de Heer ons en wie we dienen, helpen om 'volmaakt [...] in Hem' te worden (Kolossenzen 2:10).

*raadpleegt voor meer begrip van geldende beginselen, beleidsregels en procedures en zich daarbij openstelt voor de leiding van de Geest.'*⁸

Dankzij de handboeken kunnen we wie we dienen tot zegen zijn

Door de handboeken te lezen, begrijpen en volgen, worden ze een zegen voor wie we dienen.⁹ Een beleidswijziging in *Handboek 2* stelde een zekere bisschop in staat om een vader te sterken en tot zegen te zijn die dacht dat hij zijn twaalfjarige zoon niet tot het Aäronisch priesterschap zou kunnen ordenen.

In hoofdstuk 20 staat: 'Bisschoppen en ringpresidenten [hebben] de vrijheid om priesterschapsdragers die niet geheel

normwaardig zijn toe te staan om aan bepaalde verordeningen en zegens deel te nemen of te verrichten', waaronder dopen en ordeningen tot het Aäronisch priesterschap.¹⁰ Deze vader dacht dat hij zijn zoon niet mocht ordenen omdat hij geen tempelaanbeveling had. Maar 'geleid door de Geest'¹¹ gaf de bisschop hem na een gesprek toestemming.

'Die ervaring was een keerpunt in zijn leven', zei zijn huidige bisschop. 'Ze zorgde er mee voor dat hij tempelwaardig werd en in de tempel aan zijn vrouw en kinderen verzegeld werd.'

Flexibiliteit en aanpassing — binnen de grenzen

Uniformiteit van de beginselen, het beleid en de procedures van de kerk 'zal de invloed van de Heilige Geest in het leven van de leidinggevenden en leden brengen', heeft Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd.¹² Maar in een wereldkerk waarin de leden met verschillende politieke, sociale en economische omstandigheden te maken krijgen, hebben sommige gemeenten en wijken te weinig leden, leiders en middelen om het volledige programma van de kerk uit te voeren. Andere units hebben wellicht problemen op het gebied van veiligheid, transport, communicatie en de financiële situatie van de gezinnen.

Hoofdstuk 17 in *Handboek 2* verduidelijkt 'waar uniformiteit is vereist' en vermeldt 'omstandigheden die plaatselijke aanpassing rechtvaardigen' in de leiding en de programma's van de hulporganisaties en in de opzet en frequentie van leidersvergaderingen en activiteiten. Leiders dienen



uiteraard eerst naar de leiding van de Geest te streven voor ze aanpassingen doorvoeren.¹³

Dan 'kunnen alle wijken en gemeenten [ongeacht hun grootte of omstandigheden] de invloed van de Geest van de Heer rijkelijk ervaren.'¹⁴

De geschreven gang van zaken

De handboeken voorzien ons van wat we de 'geschreven gang van zaken' kunnen noemen.

Handboek 1, voor bisschoppen en ringpresidenten, behandelt 'de algemene taken van ringpresidenten en bisschoppen' en bevat 'uitgebreide informatie over beleidsregels en procedures'¹⁵ inzake tempels, huwelijken, zendingswerk, welzijnszorg, kerkelijke discipline, financiën enzovoort.

Handboek 2, voor alle leiders van de kerk (ook op LDS.org beschikbaar), vermindert de ingewikkeldheid van de programma's van de kerk en staat, zoals hierboven vermeld, flexibiliteit en plaatselijke aanpassing toe. Het 'is een leidraad voor leden van wijk- en ringraden'¹⁶ en hun hulporganisaties in het besturen van de kerk en het uitvoeren van het heilswerk.

De verzamelde wijsheid in de handboeken is zo samengesteld dat ze makkelijk te vinden is. Men kan er een cultuur van echte dienstvaardigheid mee scheppen die in alle wijken en ringen van de kerk van de Heiland dient te heersen. Maar om van die wijsheid gebruik te kunnen maken, moeten we de handboeken bestuderen, er van leren, ons de beschreven beginselen eigen maken en die beginselen in praktijk brengen! Als gevolg daarvan ontvangen we licht en begrip en ontdekken we de beste manier waarop we onze broeders en zusters kunnen dienen, wat ons op lange termijn tot zegen is.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft het volgende over dienen in de kerk gezegd: 'Als we onze handen en ons hart in christelijke liefde naar anderen laten uitgaan, gebeurt er iets geweldigs met ons. Onze geest wordt genezen, verfijnder en sterker. We worden gelukkiger, kalmer en ontvankelijker voor de influisteringen van de Heilige Geest.'¹⁷

De handboeken tonen ons het volledige plaatje

In de algemene aprilconferentie van 2015 vertelde ouderling Rafael E. Pino van de Zeventig dat een van zijn

zoons gefrustreerd werd toen hij een legpuzzel probeerde te maken. 'Uiteindelijk kreeg hij het onder de knie', vertelde ouderling Pino, 'toen hij begreep dat elk stukje een plek in het uiteindelijke plaatje innam.'¹⁸

Welke roeping we ook hebben, de handboeken geven ons net als de afbeelding op de doos van de puzzel een visie — het uiteindelijke plaatje. Dat plaatje geeft ons leiding en meer begrip van wat de Heer wil dat we in zijn dienst doen. Als we de handboeken volgen en de daarin verzamelde wijsheid gebruiken, zal de Heer ons en wie we dienen, helpen om 'volmaakt [...] in Hem' te worden (Kolossenzen 2:10).

De handboeken blijven een wezenlijk deel van het besturen van de kerk en blijven haar leden en leiders tot zegen, ongeacht toekomstige wijzigingen in opzet en inhoud. Zoals president Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, gezegd heeft: de handboeken zullen 'een schat voor u worden als u [ze] gebruikt om de mensen die u leidt ertoe te brengen voor het pad naar het eeuwige leven te kiezen. Dat is [hun] doel.'¹⁹ ■

NOTEN

1. Dallin H. Oaks, 'Overzicht van de nieuwe handboeken', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevers 2010*, 2010, www.lds.org/broadcasts/archive/worldwide-leadership-training/2010/11?lang=eng.
2. Russell M. Nelson, 'De profeten steun verlenen', *Liahona*, november 2014, 75.
3. Thomas S. Monson, 'Openingswoord', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevers 2010*.
4. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.1.5.
5. *Handboek 2*, 2.2.
6. *Handboek 2*, 2.2.
7. *Handboek 2*, 1.2.2, 1.4.
8. *Handboek 1: ringpresidenten en bisschoppen*, V; *Handboek 2*, V; cursivering toegevoegd.
9. Zie Thomas S. Monson, 'Openingswoord', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevers 2010*.
10. *Handboek 2*, 20.1.2.
11. *Handboek 2*, 20.1.2.
12. Quentin L. Cook, 'Bepaalde beginselen uit de nieuwe handboeken', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevers 2010*.
13. Zie *Handboek 2*, 17.1, 17.2.
14. *Handboek 2*, 17.
15. *Handboek 1*, V.
16. *Handboek 2*, V.
17. Dieter F. Uchtdorf, 'Jullie zijn mijn handen', *Liahona*, mei 2010, 75.
18. Zie Rafael E. Pino, 'Het eeuwige perspectief van het evangelie', *Liahona*, mei 2015, 117–118.
19. Henry E. Eyring, 'Boodschap van het Eerste Presidium: Handboeken, openbaringen en schatten', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevers 2011* (2011), www.lds.org/broadcasts/article/print/worldwide-leadership-training/2011/02/first-presidency-message-handbooks-revelations-and-treasures?lang=eng.

NOOIT ALLEEN

Norman C. Hill

President, zendingsgebied Accra West, Ghana (2013 tot heden)
en zendingsgebied Freetown, Sierra Leone (2014-2015)

Hoe zou de kerk kunnen voortbestaan als uw land, nog in de nasleep van een burgeroorlog, de verspreiding van een dodelijk virus en de daaropvolgende isolatie van andere landen vanwege die ziekte meemaakte? Wat zou u doen als behalve de plaatselijke zendelingen alle zendelingen niet één maar meerdere keren werden weggehaald?

Als u in het West-Afrikaanse land Sierra Leone woonde, zou u op de Heer vertrouwen en de kerk ondanks dat alles op zien bloeien. U zou plaatselijke leiders hun roeping zien grootmaken. U zou leden elkaar zien versterken, het zendingswerk vooruit zien gaan en geloof vrees zien overwinnen.

Gestage groei

Ondanks de burgeroorlog van 1991 tot en met 2002 is het ledenaantal in Sierra Leone gestaag gegroeid. In mei 1988 kwamen de eerste voltijdzendelingen in dit sub-Saharische land aan. Twee jaar later werd er een district gesticht. In verschillende perioden in de jaren 1990 werden zendelingen vanwege de oorlog weggehaald, maar plaatselijke leden zorgden dat de kerk bleef functioneren en groeien. In 2007 werd het zendingsgebied Freetown (Sierra Leone), waartoe ook Liberia behoorde, gesticht. Vervolgens stichtte ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen in december 2012 een ring in Freetown, de hoofdstad van Sierra Leone. Die ring was de drieduizendste van de kerk.

Ebola bestrijden

Toen stak Ebola de kop op. De uitbraak van de door het virus veroorzaakte bloedingskoorts was in maart 2014 in Guinea begonnen. De ziekte stak in mei Sierra Leone de kop op en greep razendsnel om zich heen. De voltijdzendelingen werden naar andere gebieden overgeplaatst en de zendingspresident in Ghana werd gevraagd om ook als zendingspresident van Sierra Leone te fungeren — vanuit Accra.

‘Toen de zendelingen weg waren, waren we bezorgd dat we aan ons lot werden overgelaten’, zei president Jonathan Cobinah van het district Kenema. ‘Maar diezelfde week ontvingen we een geruststellende brief van het gebiedspresidium van West-Afrika dat dit niet het geval zou zijn.’ Vanaf dat moment hebben de 13.000 leden in Sierra Leone ondersteuning van het gebied ontvangen. Toen internationale organisaties ook hulp gingen bieden, werkten de kerkelijke welzijnszorg en noodhulp met uitvoerende partners in verschillende internationale organisaties samen om in de behoeften van de plaatselijke bevolking te voorzien. (Zie kader.)

‘Binnen een paar dagen hadden we een videoconferentie met de zojuist benoemde zendingspresident’, zei president Cobinah. ‘Hij vertelde ons dat kerkelijke bijeenkomsten en activiteiten de nodige voorzichtigheid vereisten om de ziekte niet op te lopen, maar dat we verder door konden gaan zoals we dat gewend waren.’

Om de verdere verspreiding van de ziekte tegen te gaan, kondigde de president van Sierra Leone in september een landelijke algehele inperking van de bewegingsvrijheid aan

IN SIERRA LEONE

Ondanks ziekte, isolatie en de lange nasleep van een oorlog, weten heiligen der laatste dagen in dit Afrikaanse land dat onze hemelse Vader hen indachtig is.



Heiligen der laatste dagen bleven trouw het evangelie bestuderen en uitdragen, en hielden waar nodig thuis bijeenkomsten om de verspreiding van Ebola tegen te gaan. Rechts: schoonmaakproducten in plastic emmers droegen bij aan het indammen van het dodelijke virus.





SAMENWERKEN

De kerk verschaftte niet alleen op tijd hulp aan de leden, maar droeg ook bij aan de bestrijding van Ebola in veel gemeenschappen waar geen heiligen der laatste dagen woonden. De humanitaire organisatie van de kerk werkte als partner samen met verschillende groepen om noodhulp te bieden met

zeven gemeenschapsprojecten. Dankzij die gezamenlijke inzet ontvingen gemeenschappen in Liberia, Sierra Leone en Mali die hard door Ebola getroffen waren voedsel, beddengoed, hygiënepakketten en instructiemateriaal, medische en sanitaire voorzieningen, en beschermende kleding voor Ebola-werkers.

die over enkele dagen in zou gaan. Alle inwoners moesten in die periode binnenblijven. De meeste mensen zouden het moeten zien te redden met het voedsel dat ze nog in huis hadden.

Net op tijd

Gelukkig was het gebied West-Afrika net een paar weken voordat de algehele inperking van de bewegingsvrijheid aangekondigd werd met het hoofdkantoor van de kerk in overleg gegaan voor de levering van schoonmaakproducten aan alle 7.800 mormoonse gezinnen in Sierra Leone, en om te voorzien in zakken rijst van 50 kg en een aantal liters bakolie om naar behoefte aan ruim 2.500 gezinnen in de kerk uit te delen. Van de naderende algehele inperking van de bewegingsvrijheid was men niet op de hoogte, maar de plaatselijke kerkleiders maakten toch haast met de levering van die goederen.

‘De urgentie die we op dat moment voelden, is moeilijk uit te leggen’, vertelde Sahr Doe, speciale assistent van de zendingspresident. ‘In het weekend dat de distributie van de goederen werd goedgekeurd, kregen we bericht dat een bepaald gebied mogelijk in quarantaine zou worden geplaatst. Dat zou de bevoorrading uitermate bemoeilijken, dus werkten we de klok rond om vrachtwagens te laden en naar gemeenten in het hele land te sturen. In één plaats kwamen de producten maar een paar uur vóórdat er toegangsbeperkingen van kracht werden aan. We kregen de artikelen in het hele land net op tijd vóór de algehele inperking van de bewegingsvrijheid op de plaats van bestemming. Dat was voor ieder van ons een zegen en een hedendaags wonder.’

De Ebola-uitbraak zorgde ook voor wijdverbreide werkloosheid. ‘Mijn hoop was bijna vervlogen’, zei zuster Sai Kamaia uit de gemeente Allentown, een moeder van drie kinderen die de kost verdient met de verkoop van kleine

artikelen. ‘Al mijn geld was in september op, nog voor de algehele inperking van de bewegingsvrijheid. Mensen waren bang om handel te drijven. Ik wist niet wat ik moest doen.’ Net als anderen hilde ze van vreugde toen ze goederen van de kerk ontving.

‘Als weduwe en hoofd van ons gezin ben ik zo blij dat de kerk ons hielp’, zei zuster Mary Margay uit de gemeente Kissy 2. ‘We vroegen ons af waar we tijdens de algehele inperking van de bewegingsvrijheid moesten verblijven. We waren dolgelukkig dat we thuis konden blijven met voedsel om te eten.’

Net als de kerkleden in de rest van de wereld streven de heiligen in Sierra Leone naar zelfredzaamheid. Maar in deze onvoorziene periode van nood, kwamen er net op tijd goederen aan voor velen die verder geen kant op konden. ‘Deze tijdige maatregelen lieten de heiligen hier weten dat ze er nooit alleen voor staan’, zei Mariatu Browne, public-affairsbestuurder voor het land. Gedurende de quarantaine deelden heiligen der laatste dagen hun producten ook met anderen uit de buurt. Daarmee waren ze velen tot zegen die anders weinig of niets zouden hebben gehad.

In de handen van de Heer

Helaas was honger voorkomen niet de enige zorg. Sommige heiligen der laatste dagen liepen de ziekte op. Simon Kamara uit de gemeente Teko Road, die nog maar een jaar lid van de kerk was, zag zijn vrouw en zoon aan Ebola sterven. Daarna werd hij ook besmet.

‘Mijn leven is in de handen van de Heer’, zei hij terwijl hij in een behandelcentrum verbleef. ‘Net als elke vader wil ik het beste voor mijn kinderen. Maar nu ik het evangelie gevonden heb en het heilsplan begrijp, koester ik grote hoop voor mij en mijn gezin, wat er ook gebeurt.’ Ondanks aanvankelijke tekenen van herstel is broeder Kamara overleden. Zijn nog levende kinderen missen hun ouders



Links: rijst, olie en schoonmaakproducten kwamen net op tijd aan voor velen die verder geen kant op konden. Gedurende de quarantaine deelden heiligen der laatste dagen hun producten met anderen uit de buurt. Daarmee waren ze velen tot zegen die anders weinig of niets zouden hebben gehad. Boven: dopelingen in de gemeente Naije Town.

heel erg, hoewel ze door leden en vrienden opgevangen worden en het goed met ze gaat.

Een persoonlijk wonder

Zuster Haju Julloh uit de gemeente Waterloo is verpleegkundige. Ze zorgde dagelijks voor de zieken en werd daarbij aan het virus blootgesteld. Er kwamen steeds meer patiënten en de beschermende kleding in het ziekenhuis waar ze werkte werd soms niet grondig gewassen en gereinigd. Kort nadat ze in augustus 2014 lid van de kerk was geworden, werd bij zuster Julloh Ebola vastgesteld, waarna ze thuis in quarantaine werd geplaatst.

‘Ik kon niet naar de kerk, dus belden de gemeentelieden me ter bemoediging op’, zegt ze. ‘Toen ik zo aan mijn kamer was gekluisterd, besloot ik de tijd aan het Boek van Mormon te wijden. Ik las over vele geestelijke ervaringen, inclusief wonderen die gewone mensen zoals mij overkwamen. Ik verlangde naar een wonder, maar wist niet of ik er eigenlijk wel om kon vragen. Ik bleef lezen en over de telefoon met vrienden praten over wat ik zoal las. Na een paar weken thuis werd ik opnieuw op het virus getest en bleek de uitslag gunstig. Ik moest nog een week in quarantaine blijven en werd daarna opnieuw getest. De uitslag was opnieuw gunstig. Ik mocht dan ook mijn woning verlaten, naar de kerk gaan en mijn werk hervatten. Dat was voor mij een wonder.’

Het werk bespoedigen

Moet het zendingswerk in benarde tijden doorgaan? De heiligen in Sierra Leone hebben een traditie. Zij blijven het evangelie uitdragen, wat er ook gebeurt.

‘We klaagden niet en zaten niet bij de pakken neer, maar voelden ons juist aangespoord om de heiligen aan het werk te zetten door gemeentezendingen te roepen ter vervanging van de voltijdzendingen’, legt president

Bai Seasy van het district Kossuh Town uit. ‘We hadden geen tijd voor zelfmedelijden; we hadden het heilswerk te doen. We koppelden teruggekeerde zendelingen aan toekomstige zendelingen en deelden ze in zones in.’

‘Elke gemeentezendingsleider mocht een telefoonkaart gebruiken voor evangelisatiedoeleinden. Ze moesten het gebruik ervan verantwoorden, maar de gemeentezendingen konden daardoor met nieuwe onderzoekers en nieuwe leden in contact blijven, wat enorm hielp’, zegt Brian Robbin-Taylor, een andere speciale assistent van de zendingspresident.

‘We hebben lessen via de telefoon met onderzoekers en nieuwe bekeerlingen’, vervolgt hij. ‘Die dienen ter aanvulling van de wekelijkse zendingslessen die in de kerk gegeven worden. We hebben ons aan de noden van leden en onderzoekers aangepast, met wie anders wellicht geen contact mogelijk was vanwege quarantainerestricties of de angst om de ziekte op te lopen.’

Het aantal gedoopte bekeerlingen in Sierra Leone ligt nu net iets lager dan toen hier voltijdzendingen waren, er zijn veel minderactieve leden weer actief geworden en de kerk groeit gestaag.

Goede reden voor hoop

Tijdens de uitbraak lag de werkloosheid boven de zestig procent. Groenten en fruit konden niet op de markt gebracht worden wegens quarantainerestricties. Velen hebben dierbaren verloren. Ongetwijfeld krijgt Sierra Leone nog veel meer moeilijkheden over zich heen.

Ondanks die moeilijkheden zijn de heiligen echter getrouw en is de kerk voorspoedig. Mariatu Browne zegt het zo: ‘We weten dat onze hemelse Vader naar ons omziet. En als de Heer met je is, de kerk je steunt en je zij aan zij samenwerkt, is er goede reden voor hoop. Als heiligen in Sierra Leone zijn we nooit alleen.’ ■

IN LIMON GESTRAND

Een paar zomers terug sloeg de motor van ons twaalf jaar oude minibusje, dat al heel wat kilometers op de teller had, onderweg naar verre familie af en kwam uiteindelijk tot stilstand. We konden geen kant meer op. Gelukkig waren we maar acht kilometer van het plaatsje Limon in Colorado (VS).

De plaatselijke monteur kwam met slecht nieuws. De versnellingsbak moest gerepareerd worden en we zouden minstens vijf dagen op onderdelen moeten wachten. We hadden niet veel geld bij ons maar wel onze tent en wat kampeerspullen, dus besloten we op het plaatselijke kampeerterrein te bivakkeren.

Onze familie en vrienden waren honderden kilometers ver weg. We vroegen ons dan ook af hoe en waar we de nodige boodschappen konden inslaan. We besloten de contactgegevens van de plaatselijke

gemeentepresident op te zoeken in de hoop op vervoer. We belden president Dawson op en kregen binnen een half uur twee telefoontjes van ZHV-zusters uit de kleine gemeente. We waren blij verrast dat één gezin in de onmiddellijke buurt van het kampeerterrein bleek te wonen. Nog geen paar uur na ons telefoontje kwamen ze ons begroeten.

We werden die week echt met liefde en zorg door die kleine gemeente op de winderige vlakten van Colorado overstelp. Het gezin bij ons in de buurt nodigde ons die eerste dag uit om bij hen thuis te komen eten. We genoten die avond van fijne gesprekken met de ouders terwijl onze kinderen met hun dochter speelden. De volgende ochtend kregen we een lift van een ander lid om boodschappen te doen voor ons verblijf.

De gemeenteleden bleven ons met hun gulheid overladen. Ze haalden ons zondag op om naar de kerk gaan. Ze lieten ons herinneringen opdoen in het plaatselijke treilmuseum. Onze kinderen schuilden bij hen thuis tijdens een hagelbui. Een van de leden nam mijn man zelfs een paar dagen in dienst zodat we de reparatie van de auto konden bekostigen.

Elke avond kregen we bij leden van de kleine gemeente thuis te eten en werden onze kinderen door hen vermaakt. Tegen het einde van ons verblijf nam een ander gezin ons mee naar hun boerderij, waar onze kinderen leerden paardrijden.

Toen we een week later uit Limon vertrokken, deden we dat met dankgebeden voor een nieuwe groep dierbare vrienden die ons gastvrij onthaalden en ons in Limon thuis deden voelen. ■
Christina Wadley (Missouri, VS)

W e konden geen kant meer op. Gelukkig waren we maar acht kilometer van het plaatsje Limon in Colorado.



WAT IK MOEST LEREN

Na mijn eerste jaar aan de universiteit begon ik aan een project om meer begrip van de Bijbel te krijgen. Ik besloot de leringen van een paar religieuze groeperingen te bestuderen waarvan ik had gehoord dat ze geen christenen waren en die met de leringen van de Bijbel te vergelijken.

Bij aanvang van het volgende semester begon ik me te verdiepen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Voor een van mijn vakken moesten we in paren laboratoriumwerk doen. Ik bad om iemand met wie ik het nodige kon leren.

Ik koos een plek in het lab uit en er kwam al snel een student naar me toe die vroeg of ik iemand had om mee samen te werken. Hij zei dat hij Lincoln heette. Ik kon me niet herinneren dat ik hem het jaar daarvoor op school had gezien en vroeg of hij was overgestapt.

‘Eigenlijk ben ik net terug van een zending voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen’, zei hij.

Ik vertelde Lincoln dat ik zijn kerk pas aan het bestuderen was en dat ik wat vragen had. Hij verklaarde zich graag bereid ze te beantwoorden.

In de drie volgende maanden stelde ik vragen over het Boek van Mormon, tempels, hedendaagse profeten en hedendaagse openbaring. Hoewel ik in die periode veel te weten kwam, was ik nog steeds van mening dat mormonen geen christenen waren.

In het weekend had onze universiteit een belangrijke wedstrijd verloren. Sommige docenten in het lab lieten zich nogal heftig over het verlies uit, waarbij ze de naam van de Heer diverse keren ijdel gebruikten. Lincoln ging naar de docenten toe en vroeg ze om alsjeblieft niet zo over Jezus Christus te spreken.

‘Stoor je je daar echt aan?’ vroegen ze met enige twijfel.

‘Ja’, antwoordde Lincoln. ‘Jezus Christus is mijn beste vriend.’

Op dat moment veranderde mijn studie van de kerk van een intellectuele exercitie in een geloofskwestie.

Als deze godsdienst zulke mensen voortbracht, was die in elk wezenlijk opzicht christelijk.

Toen Lincoln en ik die avond vertrokken, vroeg ik of ik een keer met hem mee naar de kerk kon gaan. Nadat ik in de kerk was geweest, vroeg ik hem om een exemplaar van het Boek van Mormon en een afspraak met de zendelingen.

Twee jaar lang heb ik de kerk onderzocht en tijd met de leden doorgebracht. Ik zag een consistent patroon van oprechte mannen en vrouwen die ijverig discipelen van de Meester probeerden te zijn. Bij talloze gelegenheden kreeg ik een bevestiging van de Heilige Geest dat Jezus Christus, die ik altijd geprobeerd had zo goed mogelijk te dienen, zijn kerk in deze tijd werkelijk hersteld had. De kerk werd bestuurd door profeten en apostelen, en rechtstreeks door Hem geleid.

Ik heb me laten dopen en pluk nu al ruim twaalf jaar de zegeningen van het herstelde evangelie en de leringen ervan. Ik ben erg dankbaar dat mijn hemelse Vader mijn gebeden verhoorde om een labmaatje te vinden dat me zou helpen om het nodige te leren. ■

Michael Hendricks (Wyoming, VS)





Ik had die paaszondag de sabbat niet geheiligd en ik struikelde over een bosje onkruid om me daaraan te herinneren.

ZAAIEN OP ZONDAG

Een paar jaar geleden regende het tijdens de hele paasweek. Ik was in het West-Afrikaanse Benin geweest, maar ging thuis in Togo Pasen vieren. Op zaterdag, de dag dat ik aankwam, regende het niet, maar die avond begon het opnieuw te regenen.

Ik wist dat de kerkdiensten op zondag om negen uur 's ochtends begonnen, maar omdat het zoveel geregend had en ik net aangekomen was, besloot ik dat dit voor mij te vroeg was.

Ik dacht: ik ga wat later naar de kerk zodat ik er om tien uur ben. Toen ging ik bij mijn broer langs. Ik zei tegen hem: 'Laten we in plaats van om negen uur naar de kerk te gaan, het stuk grond naast mijn huis bekijken.'

Toen we aankwamen, zagen we dat de grond door al de regen mooi vochtig was. Ik dacht: het is zondag en we gaan pas om tien uur naar de kerk. We kunnen evengoed wat bonen zaaien voor we vertrekken.

En dus zaaiden we wat bonen op een klein stuk grond van 6 m². Daarna gingen we een uur te laat naar de kerk. De volgende dag gingen we naar een nabijgelegen dorp waar ik een ander stuk grond had. Daar zaaiden we maïs en nog wat bonen.

Toen ik twee maanden later weer naar huis kwam, ging ik het kleine stuk grond naast mijn huis bekijken. Het was leeg, met uitzondering van een klein bosje onkruid waarover ik struikelde toen ik het veld op ging. Ik

dacht: o ja. We hebben de bonen hier op paaszondag gezaaid!

We hadden een heleboel zaadjes gezaaid, maar er was alleen een klein bosje onkruid te zien. De bonen en maïs die we op paasmaandag op het andere veld gezaaid hadden, waren wel normaal gegroeid. Sinds die dag is alles wat we op het stuk grond naast mijn huis gezaaid hebben wél goed gegroeid.

Ik had die paaszondag de sabbat niet geheiligd en ik struikelde over een bosje onkruid om me daaraan te herinneren. Vanaf dat moment heb ik onthouden dat ik op de dag van de Heer niet zomaar kan doen wat ik wil. Ik denk er altijd aan om de sabbat te heiligen. ■

Desire Koami Gbedjangni, Togo

IK BEGON VOOR RUTH TE BIDDEN

Toen ik als alleenstaande vrouw met onverwachte financiële verplichtingen te maken kreeg, wist ik dat ik een tweede baan moest zien te vinden. Kort daarna kwam Marty, een zuster uit mijn wijk, naar me toe en vroeg om mijn hulp. Zij zou met haar man op zending gaan, zodat ze haar baan moest opzeggen. Ze legde uit dat ze elke zaterdag een oudere vrouw, Ruth, hielp die in een verzorgingshuis woonde. Marty bood me haar baan aan en vertelde dat Ruth me voor mijn werk zou betalen.

De volgende maandag legden Marty en Ruth mijn werkzaamheden uit en ik begon mijn werk een paar dagen later.

Ik pakte eerst Ruths vuile wasgoed bij elkaar en bracht het naar de wasruimte boven. Even later stormde Ruth binnen en viel tegen me uit. Ze zei dat ik haar kleren nooit mocht wassen zonder dat eerst aan haar te vragen.

Ik deed alleen wat zij en Marty mij gevraagd hadden te doen. Ik was gefrustreerd en gekwetst; het huilen stond me nader dan het lachen. Ik hield mezelf voor dat ik niet nog meer stress of problemen kon gebruiken. Ik zou haar ter plekke de rug hebben toegekeerd als ik Marty niet had beloofd dat ik in haar afwezigheid voor Ruth zou zorgen.

Week na week viel Ruth boos tegen

me uit over alles wat ik deed. Hoe ik ook mijn best deed, ik leek in haar ogen nooit iets goed te doen.

Ik begon om kracht te bidden zodat ik Ruth en haar hardvochtige woorden kon verdragen, maar er veranderde niets. Ik bleef het betreuren dat ik haar moest helpen.

Toen gooide ik mijn gebeden op een dag over een andere boeg. Ik bad niet meer voor mezelf maar begon voor Ruth te bidden. Ik vroeg mijn hemelse Vader om inzicht in haar noden en hoe ik haar helpen kon.

Vanaf die dag veranderde alles. Mijn hart werd verzacht en mijn liefde voor Ruth nam toe. Ruth veranderde ook. Ze stelde zich meer voor me open en vertelde me over haar leven, wat haar blij maakte en wat haar verdriet bezorgde. Ze vertelde me dat ze haar familie miste. Ze vertelde me wat voor geweldige dingen ze vroeger allemaal gedaan had maar nu niet meer kon. Ze vertelde me dat ze eenzaam en treurig was.

Ik begon ernaar uit te kijken om Ruth elke week te zien, en zij keek ernaar uit om mij te zien.

Mijn ervaring met Ruth heeft mij een waardevolle les geleerd. Toen ik werkelijk met heel mijn hart diende, kwam ik tot het besef dat president Spencer W. Kimballs (1895–1985) woorden waar zijn: 'Als we ons bezighouden met het wonder van dienstbetoon, hebben we de belofte van Jezus dat als we ons erin verliezen, we onszelf vinden.' ('Small Acts of Service', *Ensign*, december 1974, 2.) ■

June Foss (Utah, VS)

Ik pakte eerst Ruths vuile wasgoed bij elkaar en bracht het naar de wasruimte boven. Even later stormde Ruth binnen en viel tegen me uit.



Ik heb de **kracht**
van de verzoening
van Jezus Christus
gevoeld toen...

**Jongvolwassenen
vertellen over hun
ervaringen met
het toepassen van
de verzoening van
de Heiland.**

**...DE HEILAND ME IN
GOEDE EN SLECHTE
TIJDEN HIELP**

De dag van mijn doop was als een droom — ik was zó gelukkig en keek uit naar dit leven als een volmaakt persoon. Maar ik begon al snel ruzie met mijn broers en zussen te maken. Ik weet nog dat ik me ontmoedigd voelde omdat ik het al zo snel na mijn doop verprutst had. Ik weet ook nog dat ik me weer helemaal goed voelde toen ik me bekeerde. Ik leerde dus van jongs af aan dat de verzoening van Jezus Christus ons de benodigde verlichting van zonde geeft.

Toen ik het evangelie beter begon te begrijpen, leerde ik dat ik de verzoening niet alleen bij zonde kon gebruiken. Ik kon de verzoening ook in tijden van beproeving, vreugde, verdriet of succes toepassen. Als ik me buitengesloten voelde, bad ik tot mijn hemelse Vader, waarna ik troost putte uit de gedachte dat de Heiland onder diezelfde gevoelens geleden had. Als ik iets goed deed, voelde ik nog meer vreugde door te denken dat de Heiland Zich verheugde.

Abby McKeon, Utah (VS)





...IK LEERDE OP DE HEER TE VERTROUWEN

Ik heb me heel wat jaren eenzaam en verlaten gevoeld. Ik worstelde met slechte verlangens die tot zonde leidden en ervoor zorgden dat ik in een kringetje van schuldgevoelens en schaamte terecht kwam. Gelukkig leerde een liefdevolle bisschop me dat de verzoening van de Heiland zowel zwakheid, pijn, verdriet als zonde bedekt. Mijn bisschop was blij als ik vooruitgang maakte en troostte me als ik de mist inging.

Ik leerde dat conceptuele kennis van de Heiland niet voldoende was — ik moest tot mijn hemelse Vader bidden en me met behulp van de verzoening van Jezus Christus actief bekeren. Toen ik dat deed, begon ik de geboden van God meer te gehoorzamen en dichter tot de Heiland te komen.

Hoewel ik nog steeds met verleidingen worstel, heb ik geleerd dat ik volledig op mijn Heiland en zijn verzoening kan vertrouwen. Als ik op de rots van mijn Verlosser sta, kan mijn zwakheid een sterkte zijn. Samen met Paulus kan ik zeggen: 'Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. [...] Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig' (2 Korinthe 12:9–10).

Jacob H. Taylor, Idaho (VS)

...IK EEN VERANDERING VAN HART ONDERVOND

Toen ik naar de middelbare school ging, zei het evangelie mij eigenlijk weinig. Als zending leerde ik langzaam wat een zending eigenlijk inhield. Ik wilde de kracht en vooruitgang ervaren die mijn zending mij kon brengen als ik die echt waardig was. Uiteindelijk vormden de schuldgevoelens en smart van eerdere overtredingen een erg zware last waar ik van verlost wilde worden — ik wilde rein zijn en een beter werktuig in de handen van de Heer worden. Ik praatte met mijn zendingspresident en ging naar huis om de tijd te nemen me te bekeren.

Het was ongelooflijk moeilijk om weer thuis te zijn. Ik begon anders in de Schriften te lezen, ze echt te begrijpen en toe te passen. Hoewel ik 'goed bezig' was, voelde ik me nog steeds erg schuldig. Ik begon mijn studie meer op Christus en zijn verzoening te richten, op de vraag hoe Hij *mijn* Heiland kon zijn en hoe zijn oneindige verzoening *mijn* ziel kon verlossen. Toen ik op een avond nadacht over alles wat ik onder gebed bij mijn studie geleerd had, voelde ik de Geest mijn hart raken, mijn ziel genezen en me troosten. Ik voelde me geborgen en geliefd, en mijn schuldgevoel verdween.

Toen ik voor het eerst mijn zendingsgebied verliet, dacht ik dat ik alleen een verandering van hart nodig had om me te bekeren. Nu weet ik dat ik tijd nodig had om me te bekeren — verandering komt regel op regel, beetje bij beetje. Het vergt langdurige inspanningen om ons hart, onze verlangens en gewoontes te veranderen, zodat we meer op Christus gaan lijken. We kunnen ons leven niet onmiddellijk 180 graden omkeren, maar dankzij de verzoening kunnen we het wel volledig veranderen.

Anoniem, Georgia (VS)





...IK LEERDE TE VERGEVEN

Er was een tijd dat ik emotioneel zo in de knel zat dat het mijn leven leven volledig beheerste. Ik kon me niet op de lessen of mijn huiswerk concentreren, mijn band met mijn kamergenoten leed eronder, en ik stond voortdurend op het punt in tranen uit te barsten. Ik vond het vooral moeilijk om iemand te vergeven die me gekwetst had — en wat nog meer aan mij vrat, was dat ik er zo'n moeite mee had om te vergeven.

Uiteindelijk had ik er genoeg van om verdrietig en kwaad te zijn. Ik wilde die last niet meer dragen. Ik smeekte mijn hemelse Vader me te helpen met vergeven. Voor ik er erg in had, was de pijn draaglijk. De pijn was niet weg, maar ik kon hem verdragen. Dankzij die ervaring leerde ik dat de verzoening van de Heiland ons niet alleen in staat stelt om ons te bekeren; ze kan ons ook genezen. Toen ik me met mijn lasten in nederigheid en met een oprecht hart tot mijn hemelse Vader wendde, gaf Hij me de kracht om mijn verdriet en pijn te dragen.

Dani Lauricella, Californië (VS)

...IK DE TOEKOMST HOOPVOL TEGEMOET BEGON TE ZIEN

Toen mijn ouders scheidden, had ik geen hoop meer op een eeuwig gezin. Het was een erg moeilijke tijd. Maar hoewel ik dat toen moeilijk kon zien, heeft die beproeving ons gezin onverwachte zegeningen opgeleverd. Mijn moeder liet zich bijvoorbeeld dopen!

Ik heb ook mijn Heiland beter leren kennen. Om mijn verdriet te verwerken, ging ik mijn tante in Peru bezoeken. Ik leerde er iemand kennen die me enorm sterkte. We bestudeerden de Schriften vaak samen, en toen we op een bepaald moment over het evangelie aan het praten waren, kon ik de liefde van de Heiland voor mij erg goed voelen. Het was alsof ik de stem van de Heiland hoorde zeggen: 'Ik ben altijd bij je geweest; je hebt het alleen niet gemerkt.'

Nu weet ik dat de Heiland ons wil helpen en dat Hij altijd bij ons is. Soms laten we ons verdriet ons geloof overheersen en denken we dat Hij ons vergeten is, maar zijn verzoening kan ons altijd helpen.

Liliane Soares Moreira, Bahia (Brazilië)



ZIJN VOLMAAKTE VERZOENING

*Ik dacht vroeger
dat er een gat
in de verzoening van Christus
zat —
dat Hij iedereen kon redden —
behalve mij.*

*Maar ik had het mis.
Er is niet één gat,
er zijn er zeven.*

*Twée gaten in
zijn handen
waarmee ze Hem
aan een kruis nagelden
op bevel van hen
die Hij met zijn dood
zou redden.*

*Twée gaten in
zijn polsen
die ervoor zorgden
dat het gewicht van zijn
lichaam*

*het vlees van
zijn handen
niet uiteen zou rijten
vóór zijn straf
voltooid was.*

*Twée gaten in
zijn voeten
waarop Hij stond
als getuige tot allen
van Gods onwankelbare liefde
voor ieder
van zijn kinderen.*



*En één gat in
zijn zij
waar ze Hem doorstaken,
als bewijs dat Hij zijn werk
had volbracht.*

*Zeven.
Volmaaktheid.
Zeven volmaakte gaten
in de enige
volmaakte Mens.*

*De volmaakte verzoening
die de gaten in ons leven dicht.
Zijn gaten
genezen ons.*

*Ik had het mis.
Er blijkt toch
genezing
In de verzoening van Christus
voor mij
te zijn.*

Kasey Hammer, Utah (VS)

...IK TROOST UIT ZIJN OPSTANDING PUTTE

Mijn grootmoeder overleed toen ik 23 was. Hoewel ze een mooi leven geleid had, was ze vrij jong toen ze onverwachts stierf. Ik wist dat veel mensen veel meer verloren hadden dan ik, en dat mijn oma rust gevonden had, maar ik was toch verdrietig omdat ik haar in dit leven niet meer zou zien.

Maar in dat verdriet voelde ik mijn hemelse Vader en de Heiland mij de hand reiken. Attente huisbezoeksters en vrienden brachten lieve briefjes en lekkernijen langs, en een lieve buurvrouw gaf ons een boek waarvan ze zei dat ze de ingeving kreeg het voor ons te kopen. Het boek bevatte citaten van apostelen en profeten over het heilsplan en het leven na de dood.

Toen ik de woorden van de profeten die avond aan mijn zus voorlas, voelde ik een fijne gemoedsrust in mijn hart. Ik wist dat we dankzij de verzoening van Jezus Christus allemaal rein kunnen worden en in het hiernamaals bij Hem kunnen zijn. Ik wist dat Hij 'de opstanding der doden [teweegbrengt]' en dat alle dingen — en mensen — tot hun juiste orde hersteld zullen worden (Alma 40:3; zie ook Alma 41:2). Ik wist dat al mijn familieleden, ook degenen die al zijn gestorven, dankzij de verzoening voor eeuwig samen kunnen zijn. En daarvoor ben ik eeuwig dankbaar.

Amanda Seeley, Utah (VS)

De geloofscultuur in Guatemala

Lisa López

Kerktijdschriften

De kerk is in Guatemala in 68 jaar tot bloei gekomen. Guatemala is rijk aan regenwouden en heeft een gevarieerde Mayacultuur. Ondanks zijn schoonheid staat Guatemala bekend om zijn armoede en politieke conflicten. Dat betekent echter niet dat het land geestelijk arm is. Merci Arens, een 25-jarige uit Guatemala-Stad, voelt zich persoonlijk gezegend in een land te mogen leven waar de mensen andere godsdiensten over het algemeen tolereren en accepteren. 'Een van de basiskenmerken van de Guatemalaanse cultuur is dat we van nature een godsdienstig volk zijn', zegt ze. 'We hebben een heel gastvrije en levendige cultuur en samenleving.' Het is echter niet altijd makkelijk geweest om leeftijdgenoten te vinden die hetzelfde geloven.

'De mensen op het werk en op school die nog nooit van het mormonisme gehoord hebben, vinden mijn normen radicaal', zegt ze. Dat

ontmoedigt Merci niet: ze vindt het belangrijk om actief in de kerk te zijn en aan de activiteiten deel te nemen. 'Als ik naar die activiteiten ga, ga ik om met mensen met dezelfde doelen en principes als ik.' Ze heeft ontvonden dat haar getuigenis groeit als ze met haar vrienden over haar geestelijke ervaringen kan praten. Dankzij die vriendschappen heeft Merci ook een andere onverwachte zegen ontvangen. 'Daten is makkelijker met vrienden. Ik zie ze in verschillende situaties, waardoor ik ze op een natuurlijker manier leer kennen.'

Merci geeft toe dat ze zich soms onder druk voelt staan om te trouwen, maar ze houdt zich vast aan de zekerheid in haar hart dat alles in orde komt. 'Ik kijk ernaar uit iemand te leren kennen die me dichter tot God brengt en met wie ik een eeuwig gezin kan stichten.'

Merci heeft veel zegeningen ontvangen, maar er is één bepaalde zegening

Merci Arens vindt het makkelijker om haar normen te verdedigen als vrienden met dezelfde normen haar steunen.

die er voor haar uitspringt: 'Mijn moeder overleed toen ik vijftien was. Daardoor rezen er bij mij veel vragen. Maar die vragen, en de antwoorden erop, hebben mijn leven helemaal gevormd.' Dankzij oprecht gebed heeft Merci troost ontvangen, en de zekerheid dat ze op een dag haar moeder dezelfde knuffels zal kunnen geven die haar moeder haar als klein meisje gaf. 'De waarheid van het evangelie brengt licht in mijn dagelijkse leven', zegt ze. 'Ik weet dat God me liefheeft en dat geeft me veel voldoening.' ■



MEER OVER MERCI

Wat is je favoriete Guatemalaanse gerecht?

Hilachas, dat is een stoofpot van rode aardappel en lange repen rundvlees. Sommige mensen doen er ook groene bonen of wortels bij, maar ik eet het 't liefst met alleen aardappelen.

Wat zijn je lievelingsplekken?

Guatemala heeft een heel mooie natuur. Een van mijn favoriete plekken is het Meer van Atitlán en het aangrenzende dorp Panajachel dat de Mayacultuur uitstraalt. De inwoners doen erg hun best om hun oorspronkelijke taal te behouden en ik hou van de kleuren en ingewikkeldheid van hun met de hand geweven kleding.

Hoe zit het met hoger onderwijs in Guatemala?

Onderwijs is een ingewikkelde kwestie in mijn land. Een groot deel van de bevolking kampt met analfabetisme. Na de middelbare school moeten de meeste jongvolwassenen vanwege financiële problemen tussen hoger onderwijs en een voltijdbaan kiezen. Maar de kerk biedt de leden de kans om een opleiding te volgen.

OVER GUATEMALA

Hoofdstad: Guatemala-Stad

Taal: Spaans

STATISTIEKEN

14.647.083 inwoners (schatting per juli 2014)

21 nationale parken

3 actieve vulkanen

DE KERK IN GUATEMALA

247.708 heiligen der laatste dagen

417 wijken en gemeenten

2 tempels

6 zendingsgebieden



Ouderling D. Todd Christofferson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

ECHTE BEKERING

Bekering is een uitgebreid onderwerp, maar ik wil slechts vijf aspecten van dit fundamentele evangeliebeginsel noemen die hopelijk nuttig zijn.

Ten eerste is de **uitnodiging tot bekering een uiting van liefde**. Toen de Heiland ‘begon [...] te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen’ (Mattheüs 4:17), was het een boodschap van liefde, een uitnodiging aan allen die ervoor in aanmerking wilden komen om zich bij Hem te voegen ‘en de woorden van het eeuwige leven [te] genieten in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld’ (Mozes 6:59). Als we andere mensen niet uitnodigen om te veranderen, of als we niet van onszelf verlangen dat we ons bekeren, dan schieten we tekort in een fundamentele plicht tegenover elkaar en onszelf.

Ten tweede betekent bekering een **streven naar verandering**. Het zou de spot drijven met het lijden van de Heiland in de hof van Gethsémané en aan het kruis als we zouden verwachten dat Hij ons zonder enige inzet van onze kant tot engelachtige wezens zou omtoveren.

In plaats daarvan vult zijn genade onze uiterste inzet aan en beloont het die (zie 2 Nephi 25:23). **Om ware bekering, ware verandering, te bereiken, moeten we misschien wel meerdere pogingen doen**, maar zo’n streven heeft iets zuiverends en heiligheds.

Ten derde betekent bekering niet alleen maar dat we **zonde opzij zetten**, maar dat we ons **vast voornemen om gehoorzaam te zijn**. In de Bible Dictionary staat: ‘Bekering betekent dat we ons hart en onze wil tot God keren, en dat we afstand doen van de zonde waar toe wij van nature zo geneigd zijn’ (‘Repentance’). Om onze wending tot de Heer volledig te maken, moet deze niets minder dan een verbond van gehoorzaamheid aan Hem omvatten.

Ten vierde **vergt bekering serieuze doelgerichtheid en de bereidheid om door te zetten**, zelfs als dat pijnlijk is. Pogingen om een lijst met concrete stappen tot bekering op te stellen, kunnen voor sommigen nuttig zijn, maar kunnen ook leiden tot een mechanische afvinkbenadering zonder echte motivatie of verandering. Echte bekering is niet oppervlakkig.



De Heer geeft ons twee allesomvattende vereisten: ‘Hierdoor zult gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken’ (LV 58:43).

Ten vijfde valt de **prijs van bekering**, wat die ook moge zijn, **weg tegen de vreugde van vergiffenis**.

Ik spreek dankbaar mijn erkenning en getuigenis van het onbevattelijke lijden, de dood en de opstanding van onze Heer uit ‘die [...] de mogelijkheid van bekering [teweegbrengen]’ (Helaman 14:18). De goddelijke gave van **bekering is de sleutel tot geluk** in dit leven en in het hiernamaals. Met de woorden van de Heiland, en in grote nederigheid en liefde, nodig ik allen uit: ‘Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen’ (Mattheüs 4:17). Ik weet dat u nu en voor altijd **vreugde zult vinden** als u die uitnodiging aanneemt. ■

Uit een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2011.

ZOEK HET LEVENDE WATER

‘Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent,
en Ik zal u rust geven’
(Mattheüs 11:28).



Toen ik mijn
ouders vertelde
dat ik op zending
wilde gaan, had
ik hun reactie
niet verwacht. Ze
vroegen me te
kiezen voor mijn
familie of mijn
zending.



BLIJVEN *of* GEHOORZAMEN?

Melvin Rondilla

Ik kan me nog steeds de woorden herinneren van de zendelingen die me onderwezen: 'Wat God ook gebiedt, doe het, en de zegeningen zullen volgen.' Die woorden raakten me diep. Ik had me op zestienjarige leeftijd laten dopen en was het enige kerklid in mijn familie. Acht maanden later voelde ik me gezegend dat ook de jongste in ons gezin zich in de kerk liet dopen.

Toen ik achttien werd, wilde ik op zending gaan en het werk van de Heer doen. Ik vertelde mijn ouders enthousiast over mijn plannen, en dat ik mensen graag wilde uitnodigen om tot Jezus Christus te komen door ze de beginselen en verordeningen van het evangelie aan te bieden en ze te helpen om die na te leven. Hun reactie verraste me. Ze zeiden dat hun hart brak bij de gedachte dat ik op zending zou gaan, en dat ik moest kiezen: mijn familie of mijn zending.

Ik was geschokt toen ik die woorden hoorde. Ik ging meteen naar het kerkgebouw in de buurt van ons huis en knielde in een van de kamers neer. Ik vroeg mijn hemelse Vader: 'Wat moet ik doen? Wat moet ik kiezen: mijn familie of mijn zending? Beide zijn belangrijk voor me.'

Nog op mijn knieën schoten de woorden van de zendelingen door me heen: 'Wat God ook gebiedt, doe het.'

Ik houd van mijn familie en wil graag eeuwig bij hen zijn. Ik respecteer hun gevoelens. Toch staat er in de Schriften: 'Gehoorzamen is beter dan slachtoffer' (1 Samuel 15:22). De Geest van de Heer vervulde mij en ik voelde me gesterkt. Ik besloot te dienen omdat ik wist dat mijn hemelse Vader mijn familie zou helpen om dat te begrijpen.

Ik ging naar huis, maar werd met boze woorden door mijn vader weggestuurd met de mededeling dat ik nooit meer terug mocht komen. Ik wist niet waar ik heen moest toen ik mijn spullen inpakte. Ik had echter geen greintje angst, want ik wist dat de Heer bij me was, dat Hij een plan voor elk gezin heeft en dat mijn familie dat prachtige plan ooit zou begrijpen.

Ik was nog maar een paar stappen van huis toen mijn moeder me beetpakte. Ze omarmde me en zei hoeveel ze van me hield. Toen ik vertrok, zag ik haar huilen met alle liefde en pijn van een moeder die haar kind ziet gaan.

Ik woonde ruim een jaar bij een teruggekeerde zending in huis die

ik als onderzoeker had leren kennen. De Heer deed zijn belofte in 1 Nephi 3:7 gestand — Hij bereidde een weg zodat ik zijn geboden kon gehoorzamen. Hij stuurde deze onzelfzuchtige en vrijgeveige man om voor mij te zorgen en me een geestelijke omgeving te bieden waarin ik me op mijn zending kon voorbereiden. Ik voelde me in mijn moeilijkheden door de hand van God gedragen. Ik voelde de liefde van onze Heiland Jezus Christus door zijn zoenoffer. Die liefde sleepte me door mijn beproevingen heen tot ik als voltijdzending in het zendingsgebied Cauayan (Filipijnen) werd aangesteld.

Een paar maanden later kreeg ik een brief van mijn vader waarin hij schreef dat ze naar mijn terugkeer uitkeken. Ik gaf het geloof en de hoop nooit op dat ons hele gezin eens lid van de kerk en voor alle eeuwigheid in de tempel verzegeld zou worden, en wij samen bij onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zouden zijn.

Na mijn zending begon die droom in vervulling te gaan. Ik heb mijn moeder mogen dopen, die zich nu op de tempel voorbereidt. Ik zie mijn familie vaak en onze band is hechter dan ooit tevoren. ■

De auteur woont in de Filipijnen.

JE KUNT VERANDEREN



Wat je huidige tekortkomingen ook zijn, je kunt nu besluiten om je toekomstige potentieel waar te maken.

David Dickson

Kerkelijke tijdschriften

Bij de diploma-uitreiking op de middelbare school kunnen er allerlei gedachten door je heen gaan. Wat gaat er hierna gebeuren? Ben je er klaar voor? Blijf je contact houden met je vrienden?

Bij mij was dat niet zo. Ik had maar één vraag toen ik naar voren werd geroepen: zou ik *überhaupt* wel geslaagd zijn?

Ik was nou niet bepaald een bolleboos. Ik stond eigenlijk nooit te trappelen om veel te studeren. En in mijn examenjaar stond ik er bij één vak zo slecht voor dat ik niet eens wist of ik wel een *voldoende* had

gehaald. Het eindexamen eerder die week zou mijn lot bezegelen, maar de cijfers zouden pas een week later bekend worden gemaakt.

Als ik voor dat vak een onvoldoende had, kon ik mijn schooldiploma wel vergeten.

Uiteindelijk haalde ik het met de hakken over de sloot. (Opluchting!) Op dat moment had ik nog veertien maanden voordat ik negentien zou worden, wat toen de zendingssleeftijd was. Ik wilde in die periode gaan werken om geld voor mijn zending te sparen. Ik wist dat ik geen studiebol was, dus was ik

beslist niet van plan om een studie op te pakken.

DE VALSTRIK VAN HET KENMERKEN

Ken je dat gevoel? Alsof je prestaties in een bepaalde fase van je leven je mogelijkheden voor eens en altijd hebben bepaald?

Val niet voor die manier van denken. Dat is een van Satans grootste leugens!

‘[Zodra] iemand onder ons besluit: “Zo ben ik nu eenmaal”, geven we ons vermogen tot veranderen op’, aldus ouderling Donald L. Hallstrom van het

Presidium der Zeventig. 'Dan kunnen we net zo goed de handdoek in de ring werpen, onze wapens neerleggen, de strijd staken en ons gewoon overgeven, want alle hoop op de overwinning is weg.'¹

School kan erg intimiderend zijn, vooral als je niet goed presteert. Zelfs met een paar slechte cijfers kun je al snel denken dat je toch nooit beter zult kunnen. Maar dat is niet waar.

'We kunnen anders worden dan wie we zijn', zei ouderling Hallstrom.²

EEN SCHONE LEI

Welke knagende gevoelens van twijfel of mislukking ons ook achtervolgen, we kunnen er altijd voor kiezen om vooruit te kijken en ermee ophouden onszelf door ons verleden te laten gijzelen.

'Een frisse start is ongelooflijk hoopgevend', volgens president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium.³

Als je besluit een frisse start te maken, vergeet dan niet God om hulp te vragen. Vertel Hem dat je wilt slagen en let dan op ingevingen en leiding van de Heilige Geest en van je leiders.

Je zult daarbij misschien wat prioriteiten moeten aanpassen. 'Ons dagelijks leven en onze keuzes moeten met onze doelen overeenstemmen', zei ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Veel keuzes zijn op zich niet slecht, maar als ze al onze tijd opslokken en ons van de beste keuzes weerhouden, worden ze gevaarlijk.'⁴

JE NIEUWE IK VINDEN

Laten we vooruitspoelen, drieën-half jaar na mijn diploma-uitreiking aan de middelbare school. Ik had ongeveer anderhalf jaar gewerkt, een tweejarige zending vervuld en uiteindelijk toch besloten om een studie te beginnen.

Ik wou dat ik kon zeggen dat ik me helemaal volwassen en klaar voor school voelde, maar dat is een lachertje. Ik zag er meer tegenop dan ooit. Als ik er op de middelbare school niet veel van bakte, hoe kon ik dan in vredesnaam een universitaire studie aan? Deze keer besloot ik mijn best te doen en God erbij te betrekken. Ik bad vurig dat ik nieuwe en betere

studievaardigheden zou kunnen ontwikkelen.

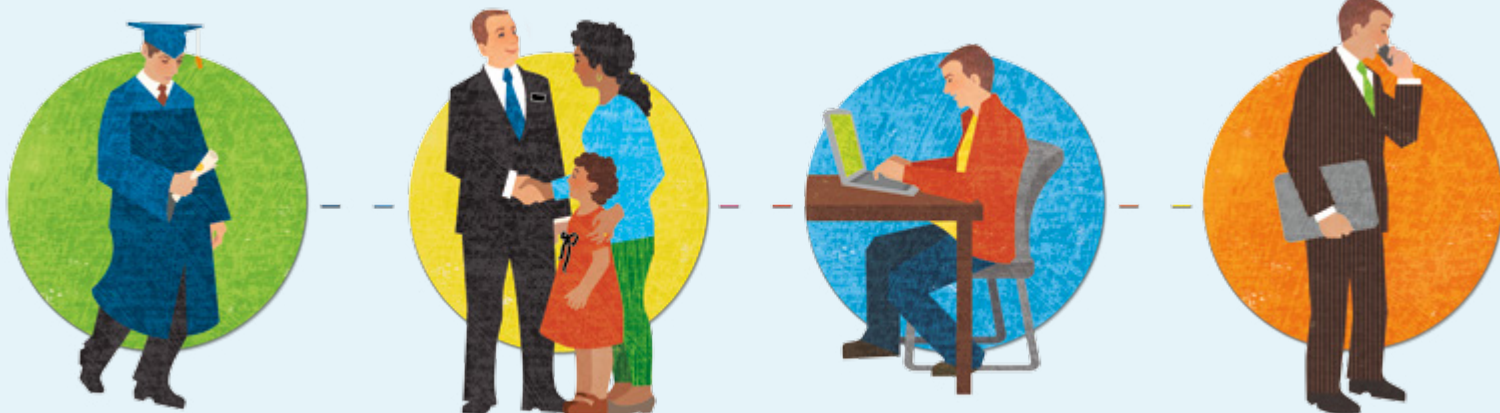
Ik was stomverbaasd dat ik dat semester zo goed afsloot dat ik voor een studiebeurs in aanmerking kwam. Niemand was meer verrast dan ik! Toch kon ik terugkijkend op de voorafgaande maanden duidelijk de hand van God zien die mij voorthielp terwijl ik leerde om een goede student te worden.

Wat ik mezelf destijds op de middelbare school had wijsgemaakt, was eenvoudigweg niet waar. Vanaf dat moment en met Gods hulp was ik in staat om een heel nieuw pad in te slaan, waardoor ik kon afstuderen en nog veel meer.

Als we de Heer bij onze klimtocht betrekken en besluiten in een bepaald opzicht van ons leven een nieuwe start te maken, kunnen we hoogten bereiken die we nooit voor mogelijk hadden gehouden. ■

NOTEN

1. Donald L. Hallstrom, 'Wat voor mannen?' *Liahona*, mei 2014, 53.
2. Donald L. Hallstrom, 'Wat voor mannen?' 53.
3. Dieter F. Uchtdorf, 'De beste tijd om een boom te planten', *Liahona*, januari 2014, 4.
4. Quentin L. Cook, 'Verstandig kiezen', *Liahona*, november 2014, 49, 48.






ZONDAGSE LESSEN
.....
Onderwerp van deze maand:
geboden

NIET van de wereld

*Als lid van Christus' kerk in de huidige wereld pal staan,
kan een hele uitdaging zijn, maar we kunnen in deze
wereld zijn zonder erdoor meegesleept te worden.*

Heb je je ooit afgevraagd waar de uitdrukking 'in de wereld maar niet van de wereld' vandaan komt? Die woorden zijn meer dan een slogan of een slim gebruik van voorzetsels — ze zijn van Jezus Christus afkomstig.

Denk aan de avond vóór zijn kruisiging. Hij was bij zijn apostelen, waste hun voeten, onderrichtte hen en bediende het avondmaal. Op een bepaald moment die avond bad Hij hardop voor de apostelen tot zijn Vader:

'Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze.

'Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben. [...]

'Zoals U Mij in de wereld gezonden hebt, heb ook Ik hen in de wereld gezonden' (Johannes 17:15–16, 18).

De Heiland leefde zelf zijn hele leven in de wereld maar niet van de wereld. Hij werd verleid, maar Hij gaf niet aan verleidingen toe. Hij meed het kwaad. Hij ging om met discipelen en gelovigen, met zondaars en huichelaars. Hij was een voorbeeld voor iedereen.

Maar Hij liet zijn discipelen niet botweg achter met de opdracht: 'Als ik het deed, kunnen jullie het ook.' Nee, Hij was meelevend. Hij bad of de Vader hun wilde helpen. Maar Hij bad niet of ze de uitdaging uit de weg mochten gaan. De Heiland heeft ons gedurende zijn aardse leven, en door zijn hedendaagse profeten en apostelen, op het hart gedrukt dat het belangrijk is dat we de wereld ten goede beïnvloeden.

Jongeren uit de hele wereld staan voortdurend voor uitdagingen terwijl ze op school zitten, met vrienden omgaan en aan buitenschoolse activiteiten meedoen. Maar met de Heiland aan hun zijde en het evangelie in hun hart hebben ze manieren gevonden om niet van de wereld te zijn. Lees hoe sommige van hen ervoor kiezen om het voorbeeld van de Heiland te volgen.

WEES GEDREVEN WERKZAAM

Als ik met verleiding wordt geconfronteerd, vraag ik mezelf af: wat zou Jezus doen? Of: kom ik hierdoor dichterbij het celestiale koninkrijk? Ook al ben ik moe, ik ga toch elke ochtend naar het seminarie, want daar groei ik geestelijk. In de Schriften lezen met de bedoeling om iets nieuws te leren of iets wat me een beter mens kan maken, is voor mij een goede bron van leiding. Als we de sabbat heiligen en onze activiteiten bijwonen, kunnen we Satan beter overwinnen. Als we ijverig met de Heer bezig zijn, kan Hij ons steunen in alle moeilijke situaties die we doormaken.

Brenda H. (17), Minnesota (VS)



WEES CREATIEF IN HET GOEDE KIEZEN

Als mensen om ons heen niet dezelfde normen hebben als wij, moeten we soms creatieve manieren vinden om in onze omgang met hen toch onze normen in stand te houden. Ouderling L. Tom Perry (1922-2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen deed dat ook toen hij zich vele jaren geleden als zakenman in een lastige situatie bevond. Alle zakenlieden op de informele bijeenkomsten waar hij verwacht werd, dronken alcohol. Als je wilt weten wat hij deed, lees dan op LDS.org zijn artikel *De traditie van een evenwichtig, rechtschapen leven* (Liahona, augustus 2011, 30-37).

PUT UIT DE KRACHT VAN ANDEREN

Ik houd mijn normen hoog door met mijn kerkvrienden en -vriendinnen aan activiteiten deel te nemen. Natuurlijk nodig ik ook vrienden en vriendinnen die geen lid van de kerk zijn uit voor de activiteiten, zodat ze kunnen zien en begrijpen waarom ik me aan die normen wil houden. Mijn ouders en mijn grote broer zijn een goed voorbeeld voor mij. Ik heb veel goede vrienden en vriendinnen buiten de kerk die ook een geweldig voorbeeld voor me zijn. De goede eigenschappen die zij hebben, wil ik zelf ook ontwikkelen.

Celina W. (15), Duitsland



LAAT VAN JE HOREN

In Denemarken kijken ze raar op als je naar de kerk gaat, geen alcohol drinkt en er hoge normen op nahoudt. Maar ik heb gemerkt dat als je eerlijk uitkomt voor de waarden die je belangrijk vindt, je al snel veel respect van je leeftijdgenoten krijgt. Ik heb gezien dat mensen het prima vinden dat anderen op die manier voor zichzelf zorgen.

Emma K. (18), Denemarken

TE OVERDENKEN VOOR ZONDAG

- Wanneer je weer met verleiding te maken krijgt, hoe kan het besef je dan helpen dat Jezus Christus tot onze hemelse Vader bad en vroeg je te '[bewaren] voor de boze'?
- Denk aan het leven van de Heiland. Wat deed Hij gedurende zijn tijd in de wereld? Hoe zorgde Hij dat Hij niet van de wereld was? Wat kunnen wij van zijn voorbeeld leren?
- Denk aan een moeilijke situatie 'in de wereld' waar je mee geconfronteerd wordt. Welke creatieve dingen kun je doen om voor de waarheid pal te staan? Vraag in je vrienden- of familiekring eventueel om meer ideeën.



LAAT JE LICHT SCHIJNEN

Een paar jaar geleden deed mijn rugbyteam mee aan een toernooi dat een hele week duurde. Dat betekende zeven dagen weg van huis, ouders en kerkleiders. Omdat we op een school van de kerk zaten, was iedereen in mijn team lid van de kerk. De andere teams in ons hotel waren die week bijna elke avond op hun kamer aan het feesten. Ze speelden harde muziek, dansen, dronken, rookten, en sloegen ruwe taal uit. Ons team kwam voor onze traditie van Schriftstudie en avondmeditaties in een kamer bijeen. Het voelde goed om het goede te doen zonder dat onze ouders ons daartoe aanspoorden. Nadat de andere teams ons verbaasd hadden gadeslagen, kregen we hun respect. Ze waren stil wanneer ze wisten dat we onze avondmeditaties hielden. Ze leken geïnteresseerd in wat we aan het doen waren, en sommigen voegden zich zelfs bij ons om samen in de Schriften te lezen en te bidden.

We hebben het toernooi die week niet gewonnen, maar we wonnen wel op een andere manier. We konden ons licht laten schijnen en door ons voorbeeld harten en meningen veranderen. ■

Elisara E. (20), Samoa

AANGESTIPT

Wat betekent ‘Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is, voor zover die juist is vertaald’ in het achtste geloofsartikel?

De Bijbel doet niet onder voor andere Schriftuur. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd ‘dat wij de Bijbel geloven, respecteren en liefhebben. We hebben nog meer heilige Schrift, [...] die de Bijbel wel bevestigt maar die nooit verdringt of vervangt.’ (‘Het wonder van de Bijbel’, *Liahona*, mei 2007, 81.)

In het achtste geloofsartikel staat: ‘Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is, voor zover die juist is vertaald.’ In de tijd van Joseph Smith betekende het woord *vertalen* niet alleen iets uit de ene taal in een andere weergeven; het droeg ook de betekenis van overbrengen, overleveren, interpreteren of uitleggen in zich. En hoewel er fouten in diverse weergaven uit het oorspronkelijke Hebreeuws en Grieks voorkomen, is er een groter probleem, namelijk dat bij de overlevering van de oude teksten tot op de huidige dag ‘vele duidelijke en waardevolle dingen zijn weggenomen’ (1 Nephi 13:28). Dus bij de *overlevering* van de teksten in de Bijbel zijn bepaalde leringen verloren gegaan. Dat is een van de redenen waarom mensen de Bijbel vaak verschillend interpreteren, zoals Joseph Smith had ondervonden (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:12). Eén manier waarop hedendaagse openbaring de waarheden in de Bijbel verduidelijkt en bevestigt, is door andere waarheden te herstellen die verloren waren gegaan (zie 1 Nephi 13:39–40). ■



Ik ben een jongen en wil meisjes aansporen om zich fatsoenlijker te kleden. Maar hoe doe ik dat zonder onbeschoft te lijken?

Je moet inderdaad voorzichtig zijn. Hoewel sommige meisjes zich onfatsoenlijk kleden omdat ze onfatsoenlijk willen zijn, zouden veel meisjes erg gekwetst zijn als ze hoorden dat iemand vond dat ze zich onfatsoenlijk kleden. Hou dus rekening met hun gevoelens en wees consequent. Als er over fatsoenlijke kleding gesproken wordt, kun je de norm van fatsoen van de Heer met veel enthousiasme steunen, maar zorg ervoor dat je niemand veroordeelt. Zorg er ook voor dat je eigen kledingnormen en handelingen in overeenstemming met je geloof zijn. Jongevrouwen letten op jouw kleding, en ze merken beslist of je meer aandacht aan onfatsoenlijk of fatsoenlijk geklede jongevrouwen schenkt. ■

SEMINARIE IS DE MOEITE WAARD!



Het kost misschien moeite, maar deze jongeren weten dat het seminarie hun tot zegen is.

‘Ik zie het niet als een uur minder slapen; ik zie het als een uur om mezelf geestelijk voor te bereiden.’

Megan C. (17), Californië (VS)

‘Dankzij het seminarie is mijn getuigenis veel sterker geworden en begrijp ik de Schriften beter. Mijn getuigenis van het offer van de Heiland in Gethsémané is dankzij het seminarie sterker geworden.’

Vina C. (17), Hongkong (China)

‘Het seminarie is de enige plek waar ik de Geest altijd kan voelen. Ik ben thuis het enige lid van de kerk, maar mijn ouders steunen me. Dankzij het seminarie maak ik veel vooruitgang.’

Amanda L. (17), Utah (VS)

‘Het seminarie bereidt je voor op de rest van de dag. Als ik slechte gedachten voel opkomen, kan ik aan de seminarieles denken. Het is meer dan alleen een les.’

Eric G. (15), Ipswich (Engeland)

‘Het is heel belangrijk om naar het seminarie te gaan, omdat we er meer over de kerk leren en onze band met onze hemelse Vader opbouwen. Ik vind het seminarie leuk omdat ik er meer over de geschiedenis van de kerk leer, een getuigenis van het evangelie krijg en voel dat mijn hemelse Vader en Jezus Christus van me houden!’

Breck M. (17), Kentucky (VS)

‘Ik hou van het seminarie omdat het me helpt met beslissingen nemen. Tijdens de les voel ik de Geest van de Heer en krijg ik de bevestiging dat dit het evangelie van Christus is. Je moet er wel van houden. Ik weet dat deze vier jaar me op mijn zending zullen voorbereiden.’

Karolina O. (16), João Pessoa (Brazilië)

‘Ook al wil je niet zo vroeg opstaan, je ontvangt iedere dag een klein beetje meer van die bijzondere geest. Je leeftijdgenoten merken dat en soms willen ze dan weten waarom je zo bent.’ ■

Karen K. (18), Maine (VS)

Wat hebben mormoonse jongeren over de hele wereld met elkaar gemeen? Ze volgen het seminarie! Jongeren volgen het seminarie op verschillende manieren. Sommigen staan om vijf uur 's ochtends op om vóór schooltijd naar het seminarie te gaan. Anderen volgen het in schooltijd. Nog anderen volgen het in het weekend of gebruiken Skype om eraan deel te nemen.

Of ze er nu hun slaap of een voetbalwedstrijd in het weekend voor opgeven, ruim 390.000 jongeren nemen wereldwijd met veel plezier aan het seminarie deel. Dit is wat ze over de zegeningen van het seminarie te zeggen hebben.





VAN HET SEMINARIE GEBRUIKMAKEN

‘Als je [...] de kans hebt om aan het seminarie deel te nemen [...] maak er dan gebruik van. [...] Wat je aan het seminarie hebt, [hangt] af van je houding en je gewilligheid om te leren. Mogen jullie een nederige houding hebben, en het verlangen om te leren. [Het seminarie] speelde een essentiële rol in mijn ontwikkeling en de ontwikkeling van mijn getuigenis. Het seminarie kan je leven veranderen.’

President Thomas S. Monson,
‘Geloven, gehoorzamen, volharden’,
Liahona, mei 2012, 128.



DE SCHRIFTEN MAAKTEN VOOR MIJ HET VERSCHIL UIT

Maria Mahonri-Yggrazil Andaca

In de Filipijnen zijn er middelbare scholen voor slimme leerlingen met een wetenschappelijke aanleg. De leerlingen op zo'n school hebben meer vakken, meer lesuren en meer huiswerk.

Die omgeving deed mij geen goed. Ik gaf er heel veel voor op toen ik daar op school kwam. Ik stopte met muzikles. Ik ging bijna nooit meer naar kerkactiviteiten en sloeg nu en dan de kerkdienst op zondag over omdat er dan wedstrijden tussen verschillende scholen waren. Ik had moeite om het seminarie bij te wonen, hoewel de lessen gelukkig in de weekenden plaatsvonden.

Op een zaterdag vertelde onze seminarieleerkracht hoe druk zij het op de middelbare school had en het toch klaarspeelde om haar seminarieopdrachten te doen en de kernteksten uit het hoofd te leren. Zij gaf ons de uitdaging dat ook te doen.

Ik ben dol op uitdagingen, dus nam ik die aan. Ik had de kaartjes met kernteksten overal bij me. Ik bad om hulp zodat ik ze naast al mijn schoolwerk toch onder de knie kon krijgen. Ik benutte elke beschikbare minuut. Ik

leerde Schrifteksten onderweg naar school uit het hoofd. Ik chatte minder en haalde de kaartjes vaak tevoorschijn. Mijn vrienden op school merkten dat. Onze pauzes en lunches werden voortaan met tekstenkaartjes doorgebracht. Ze vonden het leuk om me te overhoren. Sommigen begonnen hun eigen Schriften mee te nemen — zelfs een paar die lid van een ander kerkgenootschap waren. Ze vertelden over activiteiten in hun eigen kerk. Ik voelde de sfeer om me heen veranderen en vond school minder zwaar worden.

Mijn drie zusjes volgden mijn voorbeeld en ons gezin plukt nu de zegeningen van de Schriften door de fijne band die we thuis hebben. Het ging om meer dan alleen woorden uit het hoofd leren. Mijn seminarieleerkracht leerde me het verschil dat de Schriften voor mij en de mensen om mij heen konden uitmaken. Ik weet dat voor welke uitdaging of beproeving mijn familie of vrienden ook komen te staan, we altijd kracht, leiding en vrede in de woorden van onze liefhebbende Heiland zullen vinden. ■

De auteur woont in Metro Manila (Filipijnen).



‘Ik ben nu **ZELF** te **WETEN** gekomen’

Travis Searle
Seminaries and Institutes

*Wil je zelf achter de
waarachtigheid van
het evangelie komen?
Dan is groeiend leren
in het seminarie wat
je nodig hebt.*

Ga voor meer informatie over de nieuwe diploma-eisen naar seminary.lds.org. [seminariewebsite alleen in het Engels] Een goed voorbeeld van een jongvolwassene die een getuigenis kreeg door oprechte Schriftstudie en gebed lees je in Clayton M. Christensens ervaring in ‘De nuttigste kennis’, *Liahona*, januari 2009, beschikbaar op liahona.lds.org.



‘Ik ben nu zelf te weten gekomen’ waren zeven eenvoudige woorden die de profeet Joseph Smith na het eerste visioen tot zijn moeder sprak (Geschiedenis van Joseph Smith 1:20). Die woorden bevatten ook een belangrijke les voor ons. President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Of je nu twaalf of honderdentwaalf bent — of ergens er tussenin — je kunt *zelf te weten komen* dat het evangelie van Jezus Christus waar is.’¹

Om je te helpen het ‘zelf te weten te komen’, gelden voor seminarielerlingen wereldwijd nu twee extra eisen voor een seminariediploma: (1) de opgegeven Schriftteksten voor de cursus lezen en (2) per cursus twee leertoetsen met goed gevolg afronden. Deze nieuwe diploma-eisen kunnen je getuigenis als volgt versterken:

Je leest en bestudeert de Schriftteksten voor de cursus.

Als je de Schriften bestudeert, zal de Geest je gaan beroeren, wat je tot diepere bekering zal aanzetten. Toen een leerling in haar laatste seminariejaar de vereiste Schriftteksten had gelezen, vertelde ze dat ze er veel meer van opgestoken had omdat ze ‘de Schriften echt las — ze niet zomaar las, maar ze bestudeerde’.

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd wat bestuderen inhoudt: ‘Als ik “bestuderen” zeg, bedoel ik [...] enkele teksten lezen, erover nadenken, ze zorgvuldig herlezen, de betekenis ervan overwegen, om begrip bidden, in gedachten vragen stellen, op inspiratie van de Geest wachten, en de indrukken en inzichten opschrijven zodat je ze kunt onthouden en meer kunt leren.’²

Je kunt aan de hand van de leertoetsen nagaan wat je hebt geleerd.

Een leertoets is net zoiets als de vraag die een engel van de Heer aan Nephi stelde: ‘Wat ziet jij?’ (1 Nephi 11:14.) Die vraag bracht Nephi ertoe om na te gaan en te vertellen wat hij te weten was gekomen.

Leertoetsen bestaan uit drie onderdelen: meerkeuzevragen en een opstelvraag, waaraan een score is gekoppeld, en een persoonlijke toets van je geloofsovertuigingen, waaraan geen score is gekoppeld. Na het maken van een leertoets zei een cursist: ‘Ik keek ernaar uit, omdat ik wilde zien wat ik van het seminarie opgestoken had.’ Een andere cursist gaf als commentaar dat de leertoets je ‘helpt om te weten waar je in het evangelie staat en waar je zou moeten zijn’.

De toetsen zetten nog meer zoden aan de dijk als je je op de evangelieleerstellingen en -beginselen richt die aan de leertoetsvragen ten grondslag liggen. Nadat een seminarieklas de leerstellingen achter de vragen besproken had, vertelde een cursist: ‘De toets kreeg er meer de invalshoek van een bespreking en getuigenisversterker door. Het versterkte wat je had geleerd.’

WAT VINDEN CURSISTEN FIJN AAN DE LEERTOETSEN?

Opmerkingen van cursisten:

‘Ik heb het gevoel dat ik op zending kan gaan en weet waar ik over praat.’

‘Je onthoudt beter wat je in het seminarie leert.’

‘We kunnen de stof veel beter begrijpen.’

‘Je zelfvertrouwen neemt toe.’

‘We krijgen nu echt de gelegenheid om die dingen te leren, en niet alleen een goed gevoel te krijgen zonder de leerstellingen door te laten dringen.’

Het zelf te weten komen, is spannend.

Zelf te weten komen dat het herstelde evangelie van Jezus Christus waar is, kan een van de geweldigste en fijnste ervaringen in ons leven zijn.³ Een cursist vertelde: ‘Ik vond het fijn om meer betrokken te raken en besepte dat ik zelf elke dag wat meer moest doen in plaats van passief in een stoel zitten luisteren zonder echt mee te doen.’

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft op het belang van leren gewezen: ‘Leren met plezier te leren staat centraal in het evangelie van Jezus Christus, is essentieel voor onze voortdurende geestelijke en persoonlijke ontwikkeling, en is absoluut noodzakelijk in de wereld waarin we nu en later zullen leven, dienen en werken.’⁴

Hoe meer je er zelf insteekt, hoe meer vreugde en kennis je eraan overhoudt. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Durf alleen te staan’, *Liahona*, november 2011, 62.
2. D. Todd Christofferson, ‘Als jij eenmaal tot bekering gekomen zijt’, *Liahona*, mei 2004, 11–12.
3. Zie Craig C. Christensen, ‘Ik weet deze dingen voor mijzelf’, *Liahona*, november 2014, 50.
4. David A. Bednar, ‘Learning to Love Learning’, *Ensign*, februari 2010, 26.

ONZE PLEK

ONS DOEL OP AARDE

In de maand over het thema waarden op school vroeg onze leerkracht ons een opstel te schrijven met de titel: 'Waarom ben ik hier?' Het moest een bladzijde lang zijn en over het doel van ons leven gaan. Toen ik het onderwerp op het bord las, voelde ik me erg goed en gelukkig. Als lid van de kerk wist ik al jaren wat mijn doel als dochter van God was. Maar toen ik

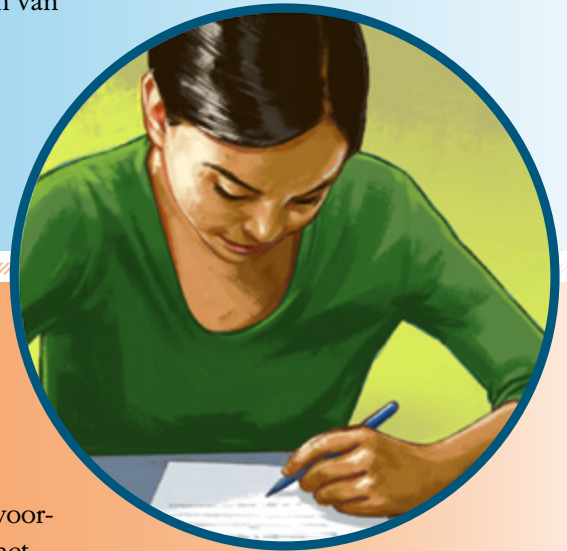
naar mijn klasgenoten keek, werd ik verdrietig. Waarom? Omdat ze begonnen te klagen dat het onderwerp te moeilijk was. Ze hadden niet dezelfde kennis als ik.

Toen ik mijn opstel indiende, besepte ik dat ik als lid van de enige ware kerk erg gezegend was. Vanaf die dag had ik een groter verlangen om op zending te gaan en van

het evangelie van Jezus Christus te getuigen.

Ik weet dat mijn hemelse Vader van me houdt en wil dat ik op een dag bij Hem terugkeer. Ik weet ook dat het mijn doel is om anderen te dienen. ■

Jaymee A., Filipijnen



HOE HET BOEK VAN MORMON ME HELPT

Telkens als we vragen hebben of als we de Geest van de Heer willen voelen, inspireert het Boek van Mormon ons. Het bevat profetieën die gegeven zijn aan mensen die de Heer uitverkoren had, omdat ze trouw en rechtschapen waren. Dankzij dit boek krijgen we meer kennis van het evangelie en zien we dat de Heer niet verandert.

Het Boek van Mormon helpt ons in deze tijd omdat de mensen in het verleden ongeveer dezelfde problemen hadden als wij nu, zoals

gezinsproblemen en slechte invloeden van anderen. Hun voorbeeld geeft ons de kracht en het verlangen om in geloof en rechtschapenheid te volharden, zonder ontmoedigd te worden. Net als wij kregen die mensen verschillende beproevingen, maar ze zegevierden omdat de tegenstander hun niet in zijn macht kreeg. Dat geeft ons een groter verlangen om sterk en onwrikbaar in het evangelie van Jezus Christus te blijven. ■

Caroline M., São Paulo (Brazilië)



DIENEN WAAR HIJ WIL DAT WE DIENEN

Net voor de inwijding van de San Salvadortempel (El Salvador) besloot ons gezin om bij de open dagen te helpen en niet-leden bij hun bezoek aan de tempel meer over het evangelie van Jezus Christus te vertellen. Ik werd geroepen om als gids bezoekers uitleg te geven over de kamers in de tempel, de heilige verbonden die we er sluiten en hoe ons leven verandert als we die verbonden nakomen.

Toen het mijn beurt was, begon ik aan de rondleiding. Ik had net de kamer verlaten toen iemand vroeg of er nog een gids beschikbaar was,

omdat er een grote groep aangekomen was. Er werd mij gezegd dat ik terug naar de ontvangstkamer moest gaan om een andere groep rond te leiden.

Toen ik in de kamer kwam, kreeg ik opnieuw een andere opdracht. Ik moest een video tonen aan mensen die zojuist bij de tempel waren gearriveerd. Ik vond het jammer dat ik niet met anderen kon praten om ze over de tempel te vertellen.

Een half uur later arriveerde er een groep mensen uit de Verenigde Staten die geen Spaans spraken. Verschillende vrijwilligers waren druk op zoek naar iemand die Engels

sprak en de groep kon rondleiden. Op dat ogenblik begreep ik dat de Heer ons stuurt naar de plek waar Hij ons nodig heeft, en niet waar wij zelf willen zijn. Ik was de enige die wist hoe de video werkte en die de bezoekers in het Engels welkom kon heten. De Amerikanen waren blij en bedankten me bij hun vertrek voor het warme onthaal.

Aan het eind van de dag was ik de Heer erg dankbaar omdat Hij me toonde dat we voldoening uit het werk putten als we de dingen doen op de manier die Hij ons ingeeft. ■

Erick A., El Salvador

De verloren zoon

Lukas 15:11–32

Plak deze pagina op stevig papier of karton. Knip de figuren uit, maak ze vast aan een stokje of een papieren zak. Doe ze in een omslag en schrijf de Schriftverwijzing er vooraan op. ■



Vader



Jongste zoon



Oudste zoon



Van Liahona.lds.org kan je er meer afdrukken.

Onze algemene vrouwenleiders

Deze vrouwen zijn echtgenote, moeder en grootmoeder. Hier zijn enkele leuke weetjes over hen! Je kunt op lchona.ids.org meer kaartjes afdrukken.



Zuster Carole M. Stephens

*Eerste raadgeefster
in het algemeen ZHV-presidium*



Zuster Linda K. Burton

Algemeen ZHV-presidente



Zuster Linda S. Reeves

*Tweede raadgeefster
in het algemeen ZHV-presidium*



Zuster Carol F. McConkie

*Eerste raadgeefster
in het algemeen jongevrouwenpresidium*



Zuster Bonnie L. Oscarson

Algemeen jongevrouwenpresidente



Zuster Neill F. Marriott

*Tweede raadgeefster
in het algemeen jongevrouwenpresidium*



Zuster Cheryl A. Esplin

*Eerste raadgeefster
in het algemeen jeugdwerkpresidium*



Zuster Rosemary M. Wixom

Algemeen jeugdwerkpresidente



Zuster Mary R. Durham

*Tweede raadgeefster
in het algemeen jeugdwerkpresidium*

- Speelde als kind samen met haar vier jongere broers onder de bananenbomen in de achtertuin.
- Zwemt graag en vindt het fijn om haar kleinkinderen verhaaltjes voor te lezen.
- Leest graag het Boek van Mormon en verhalen over Jezus.



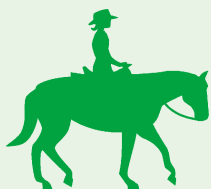
- Vond het als kind leuk om te rolschaatsen en te hinkelen, en kickball [een combinatie van honkbal en voetbal] en andere spelletjes met kinderen uit de buurt te doen.
- Werd toen ze als tiener in Nieuw-Zeeland woonde als jeugdwerkdirigente geroepen.
- Volgde een opleiding als lerares basisonderwijs.



- Werd op haar vijfde aan haar ouders verzegeld, toen haar moeder zich had laten dopen en haar vader weer naar de kerk ging.
- Zong in koren en was aanvoester van een dansteam dat Bonnie Lassies heette.
- Gaf in het seminarie les en volgt graag godsdienstcursussen. Ontmoette haar man op het instituut.



- Reed als kind graag paard, en reed mee in de plaatselijke rodeoparade.
- Liet zich dopen toen zij 22 was.
- Haar eerste baantje was in een bibliotheek. Later las ze graag voor het slapen gaan verhaaltjes aan haar elf kinderen voor.



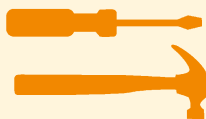
- Als kind las ze graag een boek onder de abrikozenboom en vond ze het leuk om met haar twee oudere broers in bomen te klimmen.
- Was op de middelbare school kunstredacteur van een tijdschrift; studeerde letterkunde en grafische vormgeving.
- Woonde in acht verschillende staten van Amerika en twee keer in Zweden!



- Las graag een boek op de zolder van de boerderij als ze niet in de boomgaard of op de akker werkte of speelde.
- Bracht als tiener een zomer in Frankrijk door.
- Gaf terwijl ze studeerde Engelse les aan een middelbare school.



- Leerde om niet op uitdagingen in te gaan toen haar tong aan koud metaal bleef vastplakken.
- Studeerde danstechniek.
- Was als moeder verpleegster, lerares, bakker en tuinier; en had haar eigen gereedschapskist om reparaties uit te voeren!



- Wisselde soms met haar tweelingzus om mensen in het ootje te nemen!
- Gaf na haar opleiding les aan groep drie.
- Was op school goed in aardrijkskunde en bezoekt nu af en toe een land waar ze als kind van droomde.



- Bluste een brand op de boerderij in Wyoming en voorkwam zo dat haar broer ernstige brandwonden opliep.
- Las veel en speelde graag sport, vooral basketbal.
- Gaf na haar opleiding twee jaar les aan de basisschool.



‘Dit zijn jouw dagen.
Jij bent in een tijd
van tempels en
technologie geboren.’

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen
Uit “Mijn dagen” van tempels en technologie’,
Liahona, februari 2015, 26–33.

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

*'Ik heb een
verrassing voor je',
zei papa met een
glimlach.*



Lindsays familiepuzzel

Jill Hacking

Kerktijdschriften

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

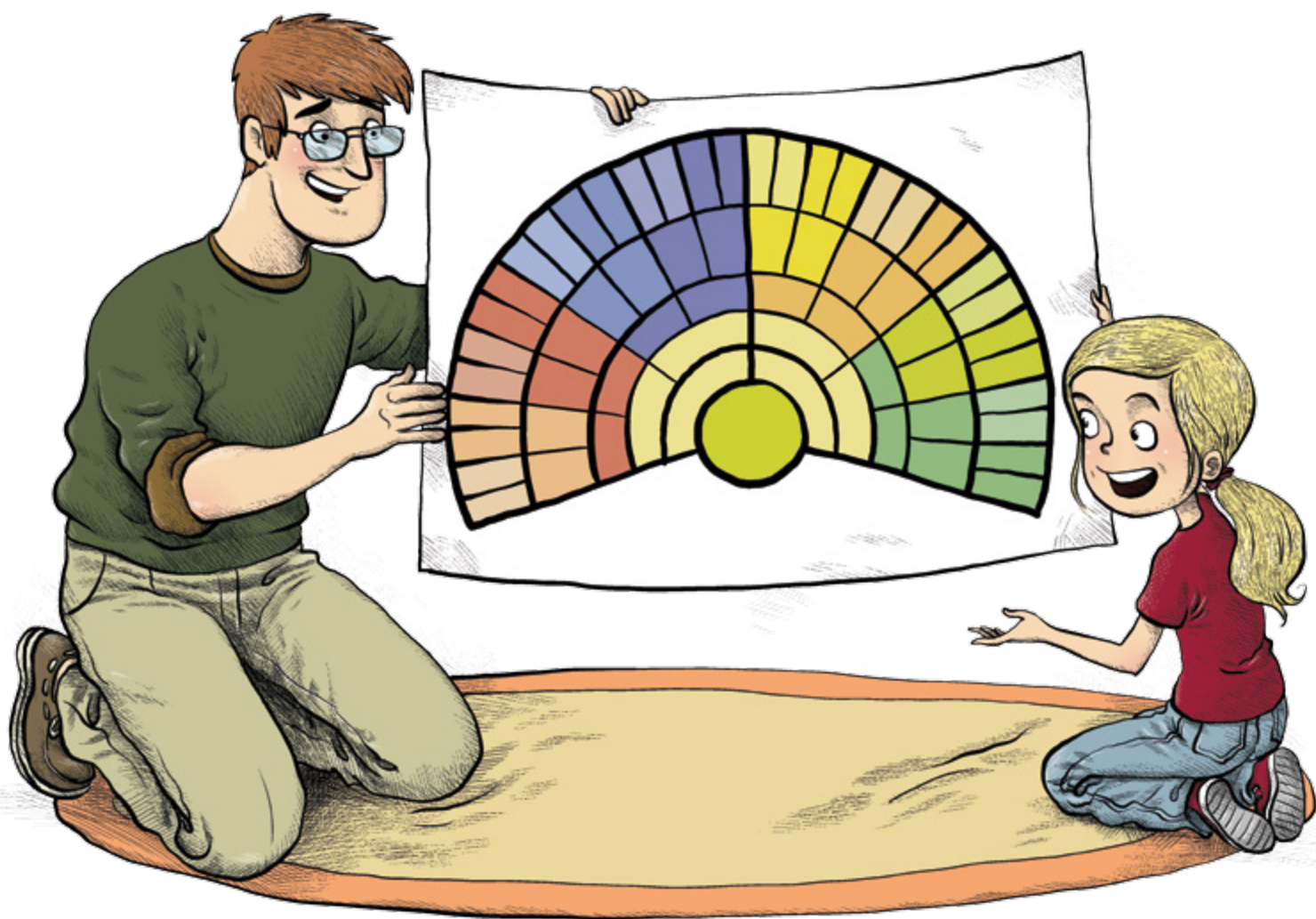
'Als kind kunnen wij onze voorouders opzoeken, hun naam en herinnering bewaren' (Children's Songbook, 90).

Lindsay stormde de trap af toen papa haar riep.

Ze hadden de laatste tijd samen veel aan familiegeschiedenis gedaan. Papa hielp haar om op de FamilySearch-website in te loggen, en samen zochten ze naar familiefoto's en -verhalen. Onlangs had ze nog een heel oud zendingsdocument over opa gevonden.

Onderaan de trap stond papa op Lindsay te wachten. 'Werken we vanavond aan onze familiegeschiedenis?' vroeg ze.

'Ja, en ik heb een verrassing voor je', zei papa met een glimlach. Hij gaf haar het lange opgerolde blad papier dat hij achter zijn rug verstopt had. Lindsay rolde het voorzichtig





uit. Ze keek naar de grote waaier op het blad. Ze zag haar naam helemaal onderaan staan! Er stonden heel veel andere namen in nette rijtjes om haar naam heen.

‘Dat zijn mama en jij’, zei Lindsay toen ze naar de namen vlak boven de hare wees. ‘En dat zijn oma en opa!’

‘Dat klopt’, zei papa. ‘Op dit waai-erdiagram staan je voorouders tot *negen* generaties terug.’

Er stonden erg veel namen op. Maar sommige vakjes waren leeg. Lindsey vroeg zich af waar de ontbrekende namen waren. ‘Het lijkt op de legpuzzels die ik met opa maakte’, zei ze. Opa was een paar jaar geleden gestorven en Lindsay miste hem erg.

Papa knikte. ‘Het *is* ook een puzzel. Een heel belangrijke puzzel. En elk familielid is een puzzelstukje.’

Lindsay grinnikte toen ze zich oma als puzzelstukje inbeelde.

‘Als we iemands naam vinden en tempelwerk voor hem doen, verbinden we hem aan de rest van de familie — net zoals je puzzelstukjes in elkaar legt. *Jij* helpt met het maken van deze puzzel.’

‘Tjonge.’ Lindsay ging met haar vingers over de namen. Ze wist dat

familiegeschiedenis belangrijk was, maar nu was ze *nóg* enthousiaster om te helpen. *Al* haar familieleden konden voor altijd met elkaar verbonden worden!

Lindsay plakte het diagram aan het plafond boven haar stapelbed. Ze vond het leuk om naar de waaier te kijken en al de namen te bestuderen. Ze beeldde zich in dat ze allemaal elkaars hand vasthielden en net als puzzelstukjes met elkaar verbonden waren. Ze was blij. Dit was de grootste puzzel die ze ooit gezien had!

Op een avond kon Lindsay niet slapen. Het was heel donker in haar kamer. Het kleine nachtluchtje wierp enge schaduwen op de muur. Ze trok haar deken tot

over haar hoofd en knee haar ogen dicht.

Na een tijdje keek ze over de deken heen naar het diagram. Ze las haar naam. Daarna las ze de namen van papa en mama. Toen ze opa’s naam zag, voelde ze zich warm en rustig.

Ze dacht aan opa’s glimlach als ze samen puzzelden. Als ik papa met onze familiegeschiedenis help, dacht ze, verbind ik onze familieleden aan elkaar! Ze beeldde zich in dat opa daarom nog een grotere glimlach kreeg. Ze was niet meer bang. Ze glimlachte, nestelde zich in haar deken en viel in slaap. Ze droomde van mensen, puzzels en haar familieleden met elkaar verbinden. ■



LINDSAYS LIJSTJE

Lindsay werkt op verschillende manieren aan haar familiegeschiedenis!

Ze heeft op FamilySearch.org haar eigen stamboom gemaakt. Ze zoekt naar verhalen en foto’s over haar familieleden.

Ze lost familiehistorische mysteries op! Op een dag ontbrak er een akte. Ze ging samen met haar papa naar een bibliotheek voor familiegeschiedenis. Daar doorzochten ze de aktes en vonden een kopie. Ze vonden ook namen van andere familieleden.

Maar wat ze aan familiegeschiedenis het fijnste vindt, is namen voor tempelwerk vinden. Ze kijkt ernaar uit om op haar twaalfde naar de tempel te gaan en zich voor die mensen te laten dopen.

Quiz over familie verhalen



Carolyn Colton

Dit is een spel waarmee je meer over je familieleden en hun verhalen te weten komt!

VOORBEREIDING

1. Bedenk vier soorten verhalen, zoals *grappige*, *geestelijke*, *kinderjaren*- of *vakantie verhalen*. Schrijf de categorieën op een blad papier en plak het aan de muur.
2. Zoek vier familie verhalen voor elke categorie. Roep de hulp van je familie in.

3. Bedenk korte hints voor elk verhaal en schrijf ze op een strookje papier.
4. Zet 100, 200, 300 of 400 punten op de andere kant van het strookje papier. Plak de hints onder de categorieën.

SPELREGELS

1. Maak twee teams. De persoon die de hints op heeft geschreven, is de quizleider.
2. Het eerste team kiest een categorie en getal, bijvoorbeeld: 'Grappige verhalen voor 200 punten.'

3. De leider neemt het nummer en leest de hint voor. Als het team het verhaal kan vertellen dat bij de hint hoort, krijgen ze de punten!
4. Als ze het verhaal niet kennen, vertelt de leider het verhaal, maar verzwijgt een detail, zoals waar het gebeurde of over wie het gaat. Als het team het ontbrekende detail kan raden, krijgen ze de helft van de punten.
5. Het volgende team kiest een hint en speelt. Als alle hints gekozen zijn, wint het team met de meeste punten!

BIJZONDERE GETUIGE



**Ouderling
Dallin H. Oaks**

van het
Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn
bijzondere getuigen
van Jezus Christus.*

Hoe kan ik vriendelijk zijn voor anderen?

We moeten allemaal
de evangelielingen
volgen om onze naaste
lief te hebben en
ruzie te mijden.

We moeten alle mensen
liefhebben, goed naar
hen luisteren en respect
voor hun geloof hebben.

We moeten vooral
vriendelijk voor onze
familieleden zijn.

We moeten pesterijen,
beledigingen en kwetsende
opmerkingen mijden.

ILLUSTRATIE AMY BATES



*Uit 'Anderen liefhebben en
omgaan met verschillen', Liahona,
november 2014, 25–28*



Anderen helpen maakt gelukkig

Amie Jane Leavitt

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'And'ren helpen maakt gelukkig' (Kinderliedjes, 108).

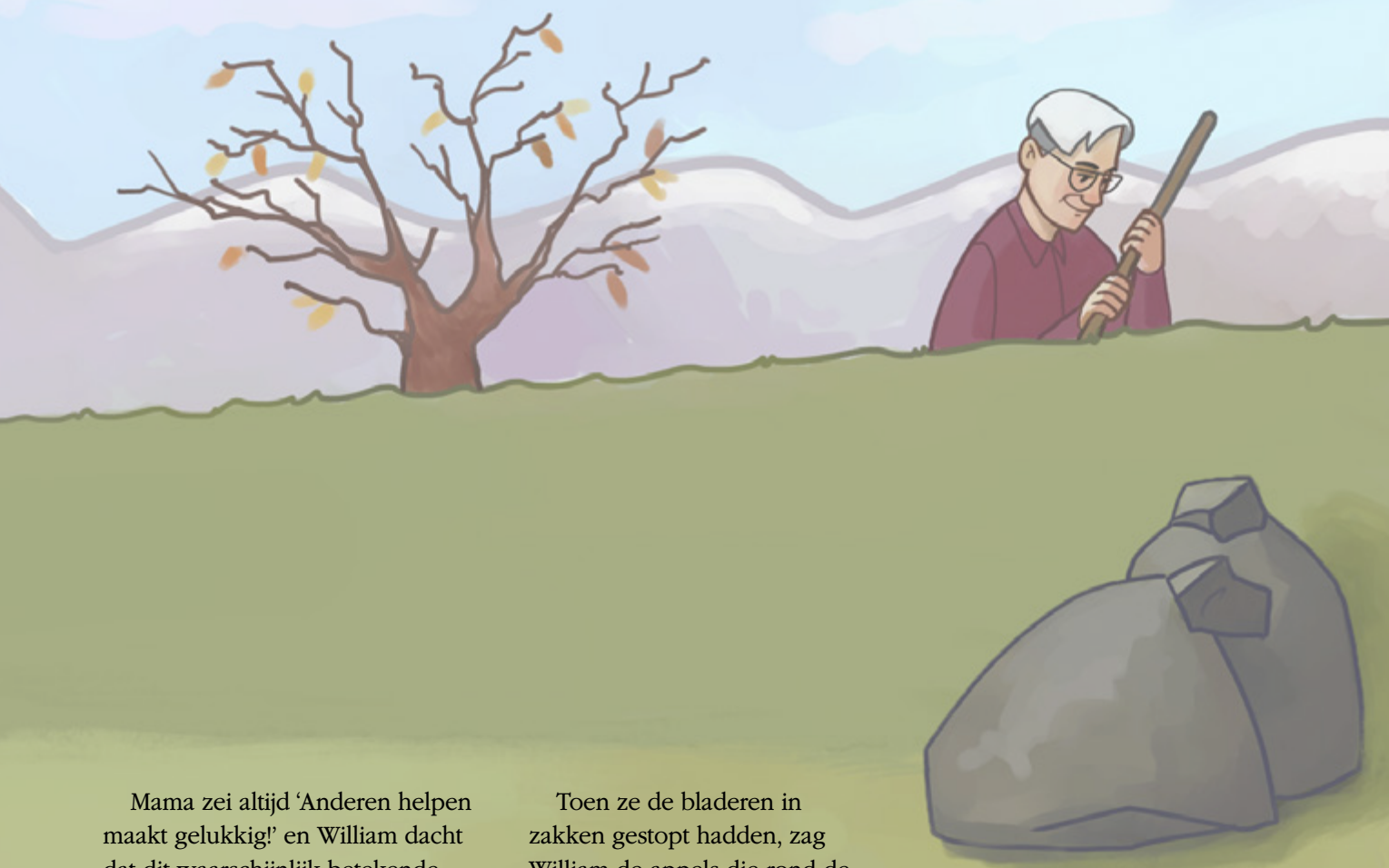
William zette zijn hark tegen de gevel van het huis en liet zich in het gras vallen. Bladeren aanharken was zwaar werk, maar zijn zussen, Chloé en Amelia, en hij waren eindelijk klaar. Hoog boven de Alpen zag hij een vliegtuig voorbijvliegen. Hij vroeg zich af waar het heenging.

William hield van zijn dorpje bij de Frans-Zwitserse grens. Mensen van over de hele wereld kwamen hier naartoe. Hij dacht aan de plekken die hij wilde bezoeken, de mensen die hij kon ontmoeten en de avonturen die hij op een dag zou kunnen meemaken.

Hij werd uit zijn dagdroom gerukt door gefluit en het geluid van knisperende voetstappen in de tuin van de burens.

William dacht: Pat gaat zijn bladeren aanharken. Wat ben ik blij dat wij er al klaar mee zijn.

Maar als bladeren aanharken al moeilijk is voor drie mensen, moet het wel heel moeilijk zijn als je er alleen voor staat! dacht William. Pats vrouw, Pam, was net geopereerd. Pat zou de bladeren dus alleen moeten aanharken.



Mama zei altijd 'Anderen helpen maakt gelukkig!' en William dacht dat dit waarschijnlijk betekende dat ze Pat moesten helpen, ook al waren ze moe.

William keek naar Chloé en Amelia, die met stokjes huisjes aan het bouwen waren in het gras. 'Zullen we Pat gaan helpen?' vroeg hij. 'Als we meehelpen, is het snel klaar.'

Chloé en Amelia vonden dat goed en volgden William.

'Hebt u hulp nodig?' vroeg Amelia toen ze om de heg heen Pats tuin ingingen.

'Dat heb ik zeker! Maar jullie hebben al de hele middag geharkt. Jullie zijn vast moe.'

'Het gaat wel', zei William. 'We willen helpen. Want anderen helpen, maakt gelukkig!'

Terwijl ze werkten, vertelde Pat de kinderen leuke verhalen over zijn leven. Pat kwam uit India, maar hij had in allerlei plaatsen in Azië en Afrika gewoond.

Toen ze de bladeren in zakken gestopt hadden, zag William de appels die rond de twee grote appelbomen in de tuin van Pat lagen. Hun werk zat er nog niet op. William hurkte en begon appels op te rapen. Hij sorteerde de rotte en de goede appels. Chloé en Amelia kwamen aangerend om de appels op stapels te leggen.

Pat haalde zijn oude groene kruiwagen uit het schuurtje. 'Laten we de rotte appels hierin leggen. Dan kunnen jullie de goede appels mee naar huis nemen.'

'Dat hoeft niet, Pat. 'U hoeft ons uw appels niet te geven', zei William.

'Ik wil ze jullie graag geven', zei Pat. 'Want anderen iets geven, maakt gelukkig!'

Die avond vertelden de kinderen mama en papa onder het eten dat het erg leuk geweest was om Pat te helpen en naar zijn verhalen te luisteren.

Plots kreeg William een idee. 'Ik weet wat we kunnen doen met de appels die hij ons gegeven heeft!' Hij sprong op en haalde een exemplaar van de *Liahona* van de boekenplank. 'Ik denk dat Pat en Pam dit echt leuk zouden vinden', zei William en hij haalde een recept voor appeltaart tevoorschijn. 'Pat heeft het vandaag nog gezegd: "Anderen iets geven, maakt gelukkig!"'

'Laten we ook voor onze andere burens een taart bakken!' zei Chloé.

William glimlachte. Hij dacht aan alle mensen die hij kon ontmoeten en de spannende verhalen die hij kon horen. En dat alles dankzij een beetje vriendelijkheid. En wat taart. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Het avondmaal: een herinnering aan Jezus

Erin Sanderson

Op de avond voordat Jezus werd gekruisigd, vroeg Hij twee van zijn discipelen een avondmaaltijd voor te bereiden. Toen nodigde Hij zijn apostelen uit om te komen. Tijdens die maaltijd, het laatste avondmaal genoemd, gaf Jezus zijn discipelen een speciale manier om Hem altijd te gedenken. We lezen erover in het Nieuwe Testament:

‘En [Jezus] nam brood en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het aan hen met de woorden: Dit

is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis.

‘Evenzo nam Hij ook de drinkbeker na het gebruiken van de maaltijd en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt’ (Lukas 22:19–20).

Wanneer we eten en drinken van het avondmaal, doen we wat de apostelen bij het laatste avondmaal ook deden. Het brood herinnert ons aan Christus’ lichaam en hoe Hij lichamelijk voor ons geleden heeft.

Het water herinnert ons aan zijn bloed dat voor ons vergoten is.

De avondmaalsgebeden herinneren ons ook aan de beloften die wij doen bij onze doop — om Jezus Christus altijd indachtig te zijn. Wanneer je naar de avondmaalsgebeden luistert, denk er dan over na wat je die week hebt gedaan om Jezus indachtig te zijn. Hoe kun je de komende week aan Hem denken? ■

De auteur woont in Utah (VS).



MEER WETEN

Bij het laatste avondmaal leerde Jezus zijn apostelen enkele belangrijke dingen:

- Hij waste hun voeten om ze te leren anderen lief te hebben en te dienen.
- Hij zei: ‘Zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben’ (Johannes 13:34).
- Hij bad dat ze anderen in het evangelie zouden onderwijzen.
- Hij zong een lofzang met hen.
- Hij beloofde dat de Heilige Geest bij hen kon zijn (zie Johannes 14:26–27).

EEN BOEKENLEGGERS ALS HERINNERING

Knip deze boekenlegger uit en plak hem op stevig papier. Bewaar hem in je Schriften zodat je er tijdens het avondmaal naar kunt kijken. Je kunt de boekenlegger bij de avondmaalsgebeden in Leer en Verbonden 20:77, 79 stoppen.

GEZINSBESPREKING

Kijk naar enkele avondmaalslofzangen in het zangboek. Praat over de boodschappen in de lofzangen. Hoe bereiden we ons door het zingen van de avondmaalslofzang voor om van het avondmaal te nemen? Stel als gezin een doel om over de boodschappen in de avondmaalslofzangen na te denken wanneer je die in de kerk zingt.

Lied: 'Hij zond zijn Zoon' (*Kinderliedjes*, 20)

Schrifttekst: Lukas 22:19

Video: ga naar Biblevideos.org om de video over het laatste avondmaal te bekijken.

TEKSTENTIP

Bij de meeste lofzangen staan tekstverwijzingen onderaan de pagina. Bij veel liedjes in *Kinderliedjes* staan ook Schriftteksten vermeld. Lees de Schriftteksten bij de liederen zodat de woorden in het lied meer betekenis krijgen.



Wat zijn enkele wonderen die Jezus Christus heeft verricht?

Hoe ging Jezus met anderen om?

Is er iemand die ik moet vergeven?

Is er iets waarvan ik me moet bekeren?

Wat kan ik doen om deze week aan Jezus te denken?

Hoe kan ik Hem volgen?

Een nieuw gevoel

Francislaine Urquidi Farfan Vasser

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

*'De Heil'ge Geest vertelt mij
dat en daarom ben ik blij'*
(Kinderliedjes, 8).



Gabriel vond leren over Jezus leuk. Hij luisterde graag naar verhalen uit de Schriften. Ze lazen thuis samen elke avond in de Schriften.

Op een regenachtige avond

zaten ze in hun warme huis knus bijeen. Papa sprak een gebed uit. Daarna las mama verhalen uit het Boek van Mormon voor. Gabriel probeerde heel goed te luisteren. Mama las over

Jezus die met kinderen praatte.

'Mama, waren de kinderen bij Jezus?' vroeg Gabriel.

'Dat klopt', zei ze. 'En Hij zegende ze allemaal en bad voor hen.'



Gabriel had een nieuw gevoel vanbinnen. Hij wist niet wat het was. Hij had het warm, hoewel het buiten koud was. Er verscheen een grote glimlach op zijn gezicht.

Gabriel wilde anderen over dat bijzondere gevoel vertellen. 'Ik ben zo gelukkig en warm!' zei hij. Hij was zo gelukkig dat hij bijna wilde huilen!

'Dat bijzondere gevoel is de Heilige Geest', zei papa. 'Hij geeft je een warm gevoel zodat je weet dat de Schriften waar zijn.'



Mama glimlachte, en knuffelde Gabriel. 'Dat gevoel vertelt je dat Jezus van je houdt.'

'Jezus zegent mij', zei Gabriel. 'Net als de kinderen in het Boek van Mormon! Hij heeft de Heilige Geest naar mij gestuurd!'

Hij kon maar niet ophouden met glimlachen. Hij dacht: ik weet dat de Schriften waar zijn. De Heilige Geest heeft me dat verteld! ■

De auteur woont in São Paulo (Brazilië).



**President
Lorenzo Snow
(1814–1901)**

Vijfde president
van de kerk

BEZOEK VAN DE HEILAND

*Op deze plek is de Heer Jezus Christus
aan me verschenen.*

*Noot van de redactie: dit verhaal is door
LeRoi C. Snow, zoon van president Lorenzo
Snow, verteld. Broeder Snow vertelt dat
zijn vader zich op 85-jarige leeftijd zorgen
maakte dat hij president Wilford Woodruff,
die gezondheidsproblemen had, als president
van de kerk zou moeten opvolgen. Na de dood
van president Woodruff op 2 september 1898
knielde president Snow aan een altaar in
de Salt Laketempel neer en smeekte de Heer
om leiding.*

Na zijn gebed verwachtte [mijn vader] een antwoord, een bijzondere manifestatie van de Heer. Dus wachtte hij — en wachtte en wachtte. Er kwam geen antwoord, geen stem, geen visioen, geen openbaring. Hij stond van het altaar op en verliet teleurgesteld het vertrek. Toen hij door de celestiale zaal liep en de lange gang inging, kreeg president Snow een prachtige manifestatie die ik met de woorden van zijn kleindochter Allie Young Pond zal vertellen. [...]

“Toen ik op een avond opa Snow in zijn kamer in de Salt Laketempel bezocht, bleef ik tot de deuren wachten naar huis waren gegaan en de nachtwaker nog niet was gearriveerd. Opa zei dat hij me naar de voordeur zou brengen om me



daar uit te laten. [...] Toen we zijn kamer uit waren gelopen en door de lange gang liepen die naar de celestiale zaal leidt, liep ik enkele stappen vooruit. Opa bleef staan en zei: “Wacht even Allie, ik wil je iets vertellen. Op deze plek is de Heer Jezus Christus aan me verschenen toen president Woodruff was overleden. Hij zei dat ik het Eerste Presidium van de kerk meteen moest reorganiseren, en niet hoefde te wachten zoals voorheen gebruikelijk was toen de voorgaande presidenten overleden. Hij zei dat ik president Woodruff zou opvolgen.”

“Toen kwam opa dichterbij me staan. Hij strekte zijn linkerhand uit en zei: “Hij stond hier, ongeveer een meter boven de grond. Het leek wel of Hij op een massief gouden plaat stond.”

‘Opa vertelde me wat een glorieus persoon de Heiland is, en beschreef zijn handen, voeten, gelaatsuitdrukking en zijn prachtige witte gewaad. Alles was zo wit en helder dat hij er nauwelijks naar kon kijken.

“Toen kwam opa nog een stap dichterbij me staan. Hij legde zijn rechterhand op mijn hoofd en zei: “Kleindochter, ik wil dat je dit getuigenis van je opa onthoudt, dat hij je persoonlijk heeft verteld dat hij hier in de tempel de Heiland heeft gezien en van aangezicht tot aangezicht met Hem heeft gesproken.”

[...] Ik vertelde dit verhaal in de avondmaalsdienst van wijk 18. Na de dienst zei ouderling Arthur Winter tegen me dat hij mijn vader ook over het bezoek van de Heiland aan Hem in de tempel had horen vertellen, waarbij die hem niet alleen opdroeg het Eerste Presidium meteen te reorganiseren, maar ook dezelfde raadgevers als president Woodruff te kiezen, namelijk de presidenten George Q. Cannon en Joseph F. Smith. ■

Uit ‘An Experience of My Father’s’, Improvement Era, jaargang 33, nr. 11 (september 1933), 677, 679.

INZICHT



Hoe bepalen we of wereldse filosofieën over het gezin waar zijn?

‘De proclamatie over het gezin is onze maatstaf geworden om de filosofieën van de wereld te toetsen, en ik getuig dat de beginselen die in die verklaring worden uiteengezet nu evenzeer waar zijn als toen zij ons bijna twintig jaar geleden door een profeet van God werden gegeven.’

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

Ik heb de **kracht van de verzoening** van Jezus Christus gevoeld toen...

Deze jongvolwassenen hebben geleerd dat de verzoening van de Heiland ons niet alleen in staat stelt om ons te bekeren. Lees over hun ervaringen bij het toepassen van de verzoening.



p.44

VOOR JONGEREN



p. 60

DOOR HET SEMINARIE GEZEGEND

Mormoonse jongeren van Californië tot in China hebben allemaal één ding met elkaar gemeen: het seminarie! Lees over jongeren die vinden dat seminarie de moeite waard is (p. 60) en zie hoe de nieuwe diploma-eisen je getuigenis kunnen sterken (p. 62).

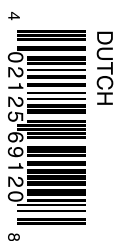
VOOR KINDEREN

Lindsays familiepuzzel

Heb je wel eens bedacht dat familiegeschiedenis net een puzzel is? Lees over Lindsays familiepuzzel (p. 70) en speel een leuk spel met je familie om meer over je familie verhalen te weten te komen (p. 72)!



p. 70



DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN